CAROLINE GAYET

Condurul de sticlă

Traducerea și adaptarea în limba română de:
IOANA PATRICHI

ALCRIS
Romance

Capitolul 1

– Pentru numele lui Dumnezeu, Darcy, știu că întotdeauna pierzi câte ceva, dar chiar s-o pierzi pe mama....!

Desigur, după cum suna acuzația, părea a fi vorba de o neglijență destul de gravă, numai că termenul "a pierde" nu era cel mai potrivit; n-o pierduse pe Maud Hunter, ci, mai degrabă o rătăcise. Da, acesta era cuvântul care exprima cel mai bine ceea ce se întâmplase, de fapt.

Dar Reed nu părea dispus să asculte această explicație și nici ea nu era sigură că distincția respectivă ar fi fost prea liniștitoare. Rămânea faptul că se dusese la aeroport s-o întâmpine pe Maud Hunter și se-ntorsese fără ea, fără să aibă nici cea mai vagă idee unde putea fi.

– Darcy, ai pierdut-o pe mama!

– Ai mai spus asta.

– Și am s-o repet până când voi putea înțelege enormitatea faptei.

Ochii lui verzi, acuzatori, aruncau scântei de furie în direcția ei, în timp ce pășea nervos în lungul și în latul camerei.

– Ai pierdut o femeie de șaizeci de ani care venise în Anglia după zece ani și tocmai avusese de suportat o călătorie lungă cu avionul. E vorba despre un om, Darcy! Nu despre duzina de pantofi pentru piciorul stâng care zac în șifonierul tău pentru că pe cei pentru dreptul i-ai pierdut cumva!

– Cei de la dreptul sunt în șifonier și cei pentru stângul pierduți, îl corectă ea mașinal.

Rareori se întâmpla ca Reed să-și piardă cumpătul, dar de data aceasta era tensionat ca un arc și pe punctul de a face o criză de nervi. Da, în definitiv avea dreptate.... îi rătăcise mama între Heathrow și sediul firmei....

– La naiba. Darcy!

– Credeam că încerci să nu mai înjuri....

– Și un sfânt ar înjura într-o asemenea situație.

Desigur, departe de el de a fi vreun sfânt, și asta o știau bine amândoi. Ca speculant de bursă, trebuia să fie destul de dur, tot timpul vigilent, neîngăduindu-și niciun moment de relaxare a atenției. Poate de aceea era un om de afaceri de succes – nu se întâmpla să nu-i reușească din plin ceva.

Singura dată când dăduse greș a fost când a angajat-o pe ea ca secretară.... Și, după cum se părea, și el devenise brusc

conștient de acest lucru.

Se opri și-și îndreptă spre ea privirea pătrunzătoare a ochilor lui verzi.

– Presupun că, măcar, te-ai întâlnit cu ea la aeroport.

– Sigur că da!

– Ești sigură?

– E o doamnă scundă, de fapt cam de înălțimea mea, cu..... păr alb ondulat și ochi verzi ca ai tăi.

– Asta ți-am spus eu înainte să pleci la aeroport.

– Am bagajul ei în mașină, insistă ea, exasperată.

E adevărat, cam pierdea lucruri, dar nu inventa întâlniri!

– Mi-a spus ce neastâmpărat erai în copilărie..... cum, odată, ai îndreptat furtunul spre.....

– Bine, bine, o întrerupse Reed iritat, în mod cert fără niciun chef de depănat amintiri. Te cred că te-ai întâlnit cu mama.....

– Mulțumesc, cel puțin atât.....

– Dar ce naiba ai făcut cu ea?

Reed avea o voce atât de puternică, încât atunci când vorbea pe un ton ridicat, primul impuls era să ții cu mâna obiectele fragile din încăpere, ca să nu se facă țăndări din cauza vibrațiilor. Văzându-i ochii îngustați de furie, Darcy se stăpâni cu greu să nu facă, instinctiv, un gest de a se feri.

– N-am făcut nimic cu ea, Reed. Eram deja pe drum și a spus că nu mai citise de ani de zile un ziar englezesc și, când a adormit.....

– Ai parcat mașina și ai coborât să-i cumperi unul, termină el, dezgustat.

– Am lipsit doar câteva minute!

– Suficient pentru ca mama să dispară.

– Te rog, încetează de a vorbi ca și când ai insinua că aș avea vreun amestec în povestea asta, protestă ea, încruntându-se pe măsură ce el ridica din sprâncene ca pentru a spune "Și nu-i așa?!" Când m-am întors cu ziarul, dispăruse.

– Asta s-a întâmplat cu mai bine de o oră în urmă. N-aveai dreptul să pleci și s-o lași acolo, în mașină.

– Cum era să-mi închipui că i s-ar fi putut întâmpla ceva?

Darcy încercă să-i arunce o privire cruntă, dar tentativa de a-și focaliza vederea mioapă eșuă, dând la iveală un ușor strabism.

– Iar ai uitat să-ți pui lentilele de contact?

– Nu am uitat! Pur și simplu n-am avut timp. M-am trezit cam târziu, apoi, cum am ajuns aici m-ai trimis s-o aduc pe mama ta și.....

– Grozav! Acum înțeleg totul.

Ridicându-și privirea exasperată spre tavan, Reed inspiră adânc, făcând eforturi pentru a-și menține calmul.

– Probabil nici nu era mama mea cea cu care te-ai întâlnit și biata femeie, dându-și seama după un timp, a profitat de prima ocazie pentru a fugi.

Darcy se ridică indignată, mult prea enervată de tonul lui

dispreţuitor pentru a recunoaşte că purtase tot timpul ochelarii la care recurgea doar rareori, dar că-i scosese înainte de a intra în birou, ca el să n-o vadă cu ramele acelea groase negre.

– Eşti foarte nedrept, Reed.

– Oare? Nu mi se pare.

– Este clar că ai atât de puţină încredere în capacitatea mea de a face ceva bine, încât nici nu ştiu de ce m-ai trimis pe mine s-o aduc pe mama ta.

– Mi-a fost imposibil să plec eu însumi din cauza unei probleme pe care a trebuit s-o rezolv şi n-aveam pe nimeni altcineva disponibil.

– În cazul acesta, poate n-ar fi trebuit să mă angajezi.

– Nici n-aş fi făcut-o dacă nu m-aş fi gândit să salvez restul lumii afacerilor.

Privirea lui Darcy deveni şi mai înceţoşată din cauza lacrimilor cu greu stăpânite.

– Am recomandări bune....

– Dar cine vine la un interviu pentru postul de secretară la ora nouă seara.....

– Aşa scria în scrisoarea ta.

– Asta pentru că secretara mea temporară era atât de incompetentă, încât mi-a trebuit una permanentă! Nicio femeie nu se prezintă pentru postul de secretară la ora nouă seara, decât dacă presupune că angajatorul vizează şi altfel de îndatoriri extraprofesionale.... faţă de care astfel, ea îşi

exprimă acordul. Sau.... ar mai fi o posibilitate – ca individa să fie de o prostie fără margini, termină el disprețuitor, lăsând clar să se înțeleagă în ce categorie o încadra pe ea.

– Nu eram la Londra decât de câteva luni și era al patrulea interviu.

– Nicio femeie cu mintea întreagă nu se prezintă la un interviu la ora nouă seara, într-un birou în care se presupune că salariații plecaseră. Nici măcar dacă e venită din provincie! Încă îmi amintesc ce figură a făcut portarul când m-a anunțat că vroiai să mă vezi, susținând că ești programată la interviu!

Darcy nu se-ndoia că se făcuse stacojie la față și că avea să rămână astfel cât timp Reed se încăpățâna să-i reamintească toate prostiile făcute din clipa în care se cunoscuseră în împrejurări atât de stânjenitoare.

Sigur că și ei i se păruse ciudat că Reed Hunter fixase interviul la ora aceea, dar era prima oară când venea la Londra după ce toată viața – adică douăzeci și doi de ani și jumătate, trăise într-un sat atât de mic, încât până și localnicii glumeau spunând că-l poți pierde ușor din vedere dacă ți se întâmplă să clipești când te apropii de el. Terminase școala cu șase ani înainte și nu fusese angajată decât de două ori, într-un sat din apropiere. Crezuse că poate în capitală se proceda altfel. De unde să-și închipuie că secretara lui Reed scrisese ora greșit? Și, în definitiv, de ce nu citise și el înainte de a semna? Se abținu totuși să-i atragă atenția asupra acestui fapt, fiind sigură că n-ar fi considerat intervenția ei drept

oportună.

– Și totuși, m-ai angajat.

– Ți-am mai spus pe ce considerente. Și apoi..... m-a intrigat numele tău.

– Numele meu?

– De aceea ai și fost programată prima pentru interviu. Este adevărat, aveai și o calificare mai bună decât a celorlalți, dar, repet numele m-a intrigat. Nu știam sigur dacă Darcy Faversham era bărbat sau femeie. A fost factorul decisiv față de celelalte trei candidate.

– Nu pot să cred....

– Poți fi sigură. Numai că, după ce te-am cunoscut, trebuia să revin asupra deciziei.

– Îți câștigi existența făcând speculații, dar de data aceasta intuiția te-a trădat.... Îmi voi da demisia.

– Nu înainte de a o găsi pe mama. Lasă deoparte orgoliul și ajută-mă să mă gândesc unde ar putea fi.

Da, era rănită în mândria ei. Da, avea obiceiul să piardă lucrurile, dar asta numai pentru că uita ce făcea cu ele. Cu toate acestea, tot ce era legat de munca ei de birou fusese îndeplinit competent și ireproșabil și Reed n-ar fi putut-o acuza vreodată că-i pierduse ceva ce-i aparținea lui – în sfârșit, cu excepția mamei.

Nu era totuși posibil să pierzi oameni; aceștia, mai ales adulții, aveau întotdeauna obiceiul să apară din nou. Era sigură că Maud Hunter nu va face excepție.

– Și-a luat geanta cu ea..... spuse ea pe gânduri, mușcându-și buza de jos.

– Da? Ei, cel puțin nu rătăcește prin Londra fără un ban la ea.

Nu era o persoană violentă și avea convingerea că totul se putea rezolva cu calm, dar dacă Reed mai continua să-i vorbească de parcă ar fi aruncat un pui în mijlocul unei haite de lupi, nu garanta că-și mai putea stăpâni dorința din ce în ce mai mare de a-l plesni.

Nu era un bărbat frumos, dar era fără îndoială extrem de atrăgător, cu părul său des și negru, sprâncenele stufoase punând și mai bine în evidență ochii verzi luminoși, nasul purtând încă, printr-o ușoară proeminență, semnul unde fusese rupt în timpul unei partide de fotbal american în adolescență și gura.... gura aceea care, din cauza cuvintelor aspre pe care le rostea, lăsa greu să i se observe senzualitatea. Sau..... poate nu chiar atât de greu, judecând după numărul femeilor care-i telefonau la serviciu. Era foarte înalt, cu o statură care ei i se părea uneori amenințătoare, deși știa bine că nu i-ar fi făcut niciodată vreun rău fizic. Reed era un uliu, ce rost avea să-și pună mintea cu un șoricel? Chiar dacă uneori – foarte rar – șoricelul ridica tonul.

– Reed, va apărea....

– Oare? Au trecut două ore și încă n-a apărut.

– Poliția....

– Doar n-o să caut o femeie care lipsește doar de două

ore!

Darcy își mușcă buza de jos, fără să-i pese de durerea pe care și-o provoca. Nu știa ce să spună, dar era convinsă că Maud Hunter avea să vină la apartamentul fiului ei. Numai că până atunci, acesta nu avea să se liniștească sub nicio formă.

Iar ea îi și dăduse cererea de demisie, deși regreta deja. Era interesant să lucrezi cu Reed; în fiecare zi era altul. De asemenea, îi convenea faptul că îi dădea atât de mult de lucru, încât era ocupată cu mult peste programul normal. Era conștientă, însă, că Reed, care își adora pur și simplu mama, n-ar fi iertat-o niciodată.

Și când se gândea că ziua începuse atât de bine!

Cutia de scrisori plină de felicitări de la familie și prieteni, câteva cadouri lăsate în fața ușii..... Împlinea douăzeci și trei de ani și simțea că, în sfârșit, se detașase de trecut. Și acum.... Sigur, nu doar munca acolo avea să-i lipsească.

– Darcy, mă asculți?

Tresări. Nu auzise un cuvânt din ce-i vorbise până atunci și, după privirea lui furioasă, era evident că și el își dăduse seama.

– Am spus că lucrul cel mai bun de făcut este să te întorci la locul unde ai oprit mașina și ai coborât și s-o cauți. Îți mai amintești unde era?

– Bineînțeles. N-am probleme cu memoria.

– Singura problemă este că n-o ai.

– Reed!

Nu-și putu stăpâni uimirea, căci era prima dată când era atât de crud cu ea.

– Bine, bine, nu trebuia să fi spus asta, recunosc. Sunt supărat, de asta vorbesc așa, și sunt îngrozitor de îngrijorat.

Lucrul acesta era cât se poate de clar; nu-l văzuse niciodată atât de agitat, numai că se feri să facă o astfel de remarcă pentru a nu i se aminti că nici nu-și mai pierduse mama până atunci.

– Nu crezi că unul din noi ar trebui să rămână aici, în cazul în care vine? propuse ea, cu spirit practic.

Reed se gândi o clipă, apoi încuviință din cap.

– Rămâi tu. În starea în care mă aflu, n-aș suporta să nu fac nimic. Pentru numele lui Dumnezeu, du-te și pune-ți lentilele de contact, măcar s-o poți recunoaște dacă apare!

Darcy trecu repede în biroul alăturat, lăsând ușa deschisă ca Reed s-o urmeze, dar când după câteva secunde îl văzu pe Marc Kincaid intrând zâmbitor, simți că e deja prea mult pentru o singură zi.

– Nu acum, Marc, spuse ea disperată, încercând să-l împingă afară, ceea ce nu prea avea cum să-i reușească, având în vedere că și acesta era un individ aproape la fel de înalt ca Reed. Momentan, Reed n-are dispoziția necesară pentru a te primi.

– El niciodată nu e dispus să mă vadă....

– Cu atât mai puțin acum. Te rog, Marc, pleacă.

– De data aceasta, te asigur că va fi altfel. Dar, mai întâi, ce

spui de o sărutare? întrebă el cu o voce guturală, aplecându-se deja asupra ei.

Nu era prima dată când se săruta cu acest individ și încă mai avea momente de uimire: cum un bărbat atât de frumos și atrăgător ca el dorea o întâlnire cu ea? Blond, cu ochi albaștri și o gură seducătoare, ar fi putut avea orice femeie, dar în ultimele șase săptămâni o invitase pe ea în fiecare seară. Nu acceptase mereu, dar chiar și așa, dacă acceptase de patru ori din șapte, tot însemna destul de mult.

Iar Reed avea să se înfurie și mai tare dacă-l găsea acolo. De fapt, îl cunoscuse pe Marc pentru că acesta era partenerul lui financiar, deținând studioul fotografic de la etajul de jos, însă Reed nu agreea deloc relația lor, cu atât mai puțin în biroul lui.

– Și dacă tocmai atunci vrea cineva să treacă? se auzi vocea lui Reed, pe un ton glacial.

Marc ridică încet capul și-i zâmbi.

– Fie ne roagă să-i facem loc, fie așteaptă până terminăm.

– Marc....

– Darcy mi-a spus că ești prost dispus, interveni el, nelăsând-o să continue, dar ținând-o strâns lângă el, înconjurându-i umerii cu brațul. S-a întâmplat ceva, Reed?

– Da. O las pe Darcy să-ți povestească.

– Poate îți pot fi de ajutor.

– Mă-ndoiesc.

– Ești sigur?

– Marc, te rog, imploră Darcy, simțind că Reed era gata să explodeze dacă individul acela continua să-i mai blocheze trecerea. Reed se grăbește.

– E chiar atât de important? izbucni Reed, nervos.

– Cred că da; și mai cred că la fel vei gândi și tu dacă ai puțină răbdare să mă asculți.

– E ceva ce nu poate să mai aștepte?

– Consider că nu.

– Marc, te rog, dacă nu este ceva foarte important, lasă pentru mai târziu. Mama lui Reed a sosit la Londra de dimineață și eu....

– Știu.

– .... am pierdut-o pe drum de la aeroport și..... Cum adică, știi?

Reed se încordă brusc, privindu-l cu ochi îngustați.

– Știu că Maud a sosit din America în această dimineață. Tocmai ieșeam să mănânc la prânz, când am observat o doamnă care se uita la avizierul de jos. Și fiind un om bun și amabil, am întrebat-o dacă-i pot fi de folos. Arăta prea tânără și frumoasă ca să fie mama ta, dar m-a asigurat că acesta e adevărul.

– Și ce-ai făcut cu ea?

– Nimic, e afară, răspunse el simplu, ridicând ușor din umeri, ca și când nu înțelegea de ce se făcea atâta caz.

Reed îl împinse destul de brutal, dar se opri brusc când în prag apăru micuța doamnă care provocase toată această

agitație.

– Bună, dragul meu! Se ridică pe vârfuri să-l sărute. Tocmai admiram plăcuța cu numele tău de pe exteriorul ușii și....

– Mamă!

– Doamna Hunter!

Clipi surprinsă când Reed și Darcy vorbiră în același timp.

– Da, dragii mei. Darcy, parcă te rugasem să-mi spui Maud. Reed, ai un birou foarte frumos și....

– Mamă, unde naiba ai fost?

– Dragul meu, știi bine că nu-mi place când vorbești urât.

– Mamă, ai dispărut din mașina lui Darcy acum două ore, unde ai fost?

Marc nu se putu abține să nu râdă când "naiba" dispăru din a doua formulare, ceea ce-l înfurie și mai mult pe Reed.

În mod obișnuit, cei doi bărbați se-nțelegeau destul de bine, deși aparent aveau foarte puține lucruri în comun, în afară de profesionalism și gustul pentru femei frumoase. Marc era total dedicat muncii sale, era un perfecționist și același lucru se putea spune și despre Reed în privința investițiilor sale. Totuși, atitudinea lor față de femei era diferită: dacă Marc era dezinvolt și frivol, Reed păstra întotdeauna distanța față de iubitele lui. Poate că, într-un fel era același lucru: nici unul, nici celălalt nu se implica în relații stabile, de mare profunzime.

După expresia de pe chipul ei, Maud părea să nu-și dea

seama de ce se făcea atâta caz în jurul ei.

– M-am odihnit puțin în mașina lui Darcy după acea călătorie; am avut ghinionul să stau în avion lângă un individ care vorbea tot timpul, asta când nu bea. Știi că avea.....

– Mamă!

– Aș prefera să mă lași să termin ce am de povestit. Doar știi că uit o mulțime de lucruri când sunt întreruptă mereu. Ai spus ceva, draga mea?

– Nu.... nu....

Ochii verzi ai doamnei Hunter dădeau strălucire chipului încă frumos, scutit de ridurile caracteristice vârstei.

Acum, Darcy înțelegea cât de detașată era Maud de toate problemele lumii reale.

– Cum spuneam, continuă Maud adresându-se fiului ei, mă simțeam foarte obosită. Tânăra aceasta m-a luat de la aeroport – e o fată foarte drăguță, Reed; sper că te porți frumos cu ea. Și când m-am trezit, se grăbi ea să continue, observând că Reed era din nou pe punctul de a exploda, mi-am dat seama că Darcy a avut amabilitatea de a mă lăsa să dorm, să nu mă deranjeze. Am coborât din mașină și am încercat s-o caut, dar n-am găsit-o. E ciudat cum îți revin uneori în memorie tot felul de lucruri; uite, mi-am dat seama, de exemplu, că mă aflam într-un punct foarte aproape de locul unde locuia vechea mea prietenă Joyce Bennett. Trecuseră zece ani și eu încă îmi aminteam....

– Mamă! o întrerupse Reed pe un ton care-i trăda

încordarea. Doar nu vrei să spui că te-ai dus să faci o vizită prietenei tale în timp ce Darcy te căuta înnebunită?

– Așa e, draga mea? M-ai căutat? Te rog să mă scuzi. Vezi tu, eu.....

– Mamă, te rog....

În ciuda obișnuitului ei calm, de data aceasta și Darcy împărtășea enervarea lui Reed și simțea că ar fi zgâlțâit-o cu plăcere pe doamna aceea pe cât de simpatică, pe atât de lunatică.

– Văzând că n-o mai găsesc pe Darcy, m-am întors la mașină, numai că și aceasta dispăruse, și atunci.....

– Te-ai dus în vizită la Joyce Bennett, termină Reed fraza în locul ei, pe un ton sec.

Maud continua să fie extrem de surprinsă de furia lui.

– Ei bine, da, dar....

– Nu te-ai gândit că Darcy va fi îngrijorată din cauza ta? Că eu voi fi îngrijorat văzând că lipsești?

– Nu intenționam să întârzii atât de mult, dar când am început să vorbim....

– Sunt convins. Cred că-i datorezi scuze lui Darcy, de fapt, amândoi îi datorăm.

– Și tu? Sper că n-ai țipat la ea, Reed! Doar nu era ea de vină că eu am întârziat la prietena mea.

– Acum, îmi este foarte clar lucrul acesta. Să mergem în biroul meu, mamă. Vorbim mai târziu, Darcy.

Era un ordin, nu o rugăminte.

– Îți vine să crezi? râse Marc, așezându-se pe marginea biroului ei imediat ce rămaseră singuri. Doamna aceasta drăguță, mama destrăbălatului de Reed!

– Nu e destrăbălat; și, da, nu mă mir că este mama lui.

Nu era posibil ca doi oameni să aibă ochii de un verde atât de intens dacă nu erau cumva rude. Dar, în afară de acea extraordinară culoare a ochilor, între cei doi părea să nu existe altă asemănare.

– Înseamnă că va fi foarte ocupat.

– Nu rămâne decât până mâine, când Reed o va duce cu mașina la Southampton, unde se va îmbarca pe vasul de croazieră.

Atât îi spusese Reed dimineață, înainte de plecarea ei la aeroport, atât și nimic altceva despre încântătoarea lui mamă cu mintea atât de confuză.

– Mi-ar prinde și mie bine o croazieră lungă. Presupun că nu ești amatoare să-ți petreci weekendul cu mine.

– Presupun că nu.

– Știam eu. Și.... ce mai face sărbătorita?

Sărbătorită! De mult nu mai avusese o zi atât de rea. De fapt, și uitase că era ziua ei.

– E bine, dar și foarte ocupată.

Marc se ridică.

– Înțeleg, înțeleg.... Mi-am încheiat misiunea.

Darcy oftă, dându-și seama că Reed nici măcar nu-i mulțumise pentru că o adusese pe Maud.

– Scuză-mă. A fost aici o adevărată nebunie în ultimele ore și....

– Reed s-a înfuriat, nu-i așa?

– Puțin. Avea tot dreptul.

– Simți nevoia să povestești?

Nu, era încă prea tulburată pentru a intra în amănunte în legătură cu discuția ei cu Reed.

– Poate diseară.

– Ah, da, diseară. Îmbracă-te cu ceva deosebit, pentru că am o surpriză pentru tine.

Deveni foarte atentă la sclipirea din privirea lui.

– Ce surpriză?

– Dacă ți-aș spune, n-ar mai fi surpriză. Nu prea ai nimic de făcut ca să fii și mai frumoasă decât ești, așa că nu-ți rămâne decât să te îmbraci cu rochia cea mai sexy.

"Frumoasă"..... se gândi Darcy tristă, puțin mai târziu, continuând să se privească în oglindă după ce, în sfârșit, își pusese lentilele de contact. Marc fotografia toată ziua femei frumoase și niciun om cu mintea întreagă n-ar fi putut-o compara pe ea cu vreuna din ele. Pe de altă parte, e adevărat, nici Marc nu pretindea că e cu mintea-ntreagă.

Privi critic încă o dată buclele acelea roșcat-aurii care refuzau orice ordine impusă, ochii de un albastru profund a căror privire părea mereu confuză, nasul mic presărat din belșug cu pistrui chiar și pe timp de iarnă, gura cu buze pline, gropița din bărbia de spiriduș. Niciun fard din lume,

oricât de elaborat aplicat, nu i-ar fi putut da un aer sofisticat. I se spusese odată că genele ei lungi și dese erau cea mai frumoasă trăsătură a sa, de aceea singura cochetărie pe care și-o permitea era să poarte lentile de contact.

– A plecat Marc? îl auzi deodată pe Reed în spatele ei.

Darcy se ridică repede, cu un aer de vinovăție și în același timp jenată, punând repede oglinda în poșetă. Încuviință din cap, evitând să-i întâlnească privirea.

– Doar a spus că merge la masă.

– Mă mir că nu te-ai dus și tu cu el.

– M-am gândit că e mai bine să aștept ca să te-ntreb dacă vrei să eliberez biroul și să plec acum, sau să rămân până angajezi persoana care să mă înlocuiască. Cine știe.... poate e mai bine să ai o secretară incompetentă care n-are memorie, decât să n-ai deloc.

– Eram furios, Darcy. N-am vrut să spun asta.

– Nu?!

Știa foarte bine că, în momentul acela, era absolut convins de ceea ce spunea.

– Nu! Ești o secretară foarte bună, mai bună decât....

– Decât ți-ai imaginat vreodată că voi fi, termină ea fraza în locul lui, pe un ton trist. Mă descurc, atâta timp cât mă concentrez doar asupra unui singur lucru, mai adăugă, plină de amărăciune.

– Darcy....

– Cel puțin, credeam că sunt competentă.

– Chiar ești. La naiba, nu mă pricep să-mi cer scuze. Singura justificare a comportamentului meu este îngrijorarea care mă scotea din minți. Ai văzut-o pe mama în momentele ei cele mai rele. Acum, cred că înțelegi!

Da, înțelegea. Reed era un om care lua hotărâri importante în câteva secunde, hotărâri care se traduceau la Bursă în sume de milioane și probabil că aceasta îl făcea să perceapă și mai acut, și mai dureros, lipsa de claritate a minții mamei lui. Cum putea să-i explice că devenise distrată și uitucă, că nu era ceva ce făcea parte din natura ei?! Sigur că nu putea, pentru că asta însemna să intre în amănunte despre un trecut pe care era hotărâtă să-l țină pentru totdeauna închis.

– Înseamnă că nu vrei să plec?

– Sigur că nu vreau. Îmi accepți scuzele?

Nu era cazul să-i atragă atenția că, practic, nu formulase nicio scuză, mai ales dacă vroia să lucreze în continuare pentru el. Și vroia foarte mult acest lucru.

– Sigur. Vrei s-o duc pe mama ta acasă la tine? Sunt convinsă că vrea să se odihnească.

– O duc eu. Și asta nu pentru că, dintre voi două, probabil tu ai uita unde mergi, adăugă el văzând cum refuzul lui așternu în privirea ei o umbră de tristețe. Fiindcă nu rămâne decât azi la Londra, cred că ar trebui să petrec mai mult timp împreună cu ea.

– Sigur că da.

– Darcy….

– Reed, am putea trece pe la Harrods în drum spre apartamentul tău? îl întrerupse Maud, ieșind din biroul lui. Aș vrea să cumpăr niște ceai pentru când mă întorc acasă.

– N-ar fi mai bine să faci asta când vii din croazieră? Doar n-o să ai nevoie până atunci, sugeră el după ce aruncă o privire plină de resemnare spre Darcy.

– Da, ai dreptate. Atunci, să cumpărăm cafea.

– Nu e valabil același lucru?

– Ba da…. Pa, Darcy, strigă ea, după ce ieși deja din birou. Mi-a făcut plăcere să te cunosc. Sper să ne revedem înainte să mă întorc în State.

Darcy avu timp doar să-i facă semn de rămas-bun cu mâna înainte ca Reed să închidă ușa în urma lor. Se rezemă de spătarul scaunului, copleșită de tristețea adevărului care i se revelă brusc: Reed nu va vedea niciodată în ea o femeie pe care s-o dorească, pentru că i-ar fi amintit prea mult de mama lui pe care, deși era clar că o adora, n-o putea trata cu suficientă răbdare. La fel și în cazul ei: putea cel mult s-o compătimească, dar în niciun caz s-o dorească.

Era o revelație dureroasă pentru ea, care-l iubea cu disperare încă din prima seară când s-au cunoscut.

Capitolul 2

Marc îi spusese să se îmbrace cu cea mai sexy rochie, numai că ea nu avea rochii sexy, deși își cumpărase câteva cu croială clasică, potrivite pentru orice ocazie, pentru călătoriile de afaceri pe care le făcea uneori cu Reed și când acesta trebuia să primească oaspeți. Dar când o purtase pe cea neagră, extrem de mulată, pe care o alesese și pentru seara aceea, Reed nici măcar nu observase.

De fapt, el n-o vedea ca pe o femeie, ci doar ca secretara lui. Iar ea.... se îndrăgostise de el din momentul în care se prezentase la interviu. Reed păruse amuzat de încurcătura cu orele și o invitase în oraș la cină, pentru a putea discuta. Având în vedere că în cele două luni de când era la Londra, nu reușise să meargă decât la patru interviuri și trecuse de faza preliminară doar la unul din ele, Darcy considerase

maniera lui Reed de abordare foarte plăcută.

Îi povestise despre familia ei și anume că era singură la părinți, apoi despre ultimele două slujbe – cei cinci ani la bancă și cele trei luni când ajutase la menajul unei familii compuse dintr-un văduv și cei trei copii ai acestuia, explicând schimbarea totală care-l mirase pe Reed, prin faptul că-și dăduse seama că făcuse o greșeală. O înțelesese perfect, povestindu-i la rândul lui cum, după ce se mutase în America la vârsta de zece ani, împreună cu mama sa englezoaică, tatăl american, două surori și un frate, tatăl său îl orientase spre o carieră sportivă, dar el se simțise mult mai atras de lumea finanțelor. Discutaseră ca doi vechi prieteni și, la sfârșitul cinei, amețită într-atât de prezența lui, Darcy plecase încălțată cu un singur pantof. Atunci îi spusese, jenată că avea o mulțime de pantofi desperecheați în șifonier, din cauza obiceiului de a se descălța în timp ce mânca, după care uita să și-i mai pună pe amândoi; în mod invariabil rămânea stângul, iar ei îi era întotdeauna jenă să se întoarcă să și-l recupereze.

Acum, după ce o cunoscuse pe mama lui, se mira că Reed acceptase să-i dea postul.

Știa sigur că dragostea pe care o simțea pentru el nu-i va fi niciodată împărtășită.

Cu Marc, era cu totul altceva; avea treizeci de ani, adică era mai tânăr cu cinci ani decât Reed și știa să facă întotdeauna întâlnirile lor amuzante. Avea o afecțiune

tolerantă față de modul în care i se mai întâmpla, uneori, să uite. Cel puțin așa spera ea, să nu fie vorba decât de afecțiune, căci oricum, inima ei era în totalitate a lui Reed.

– Unde mergem? întrebă ea, suspicioasă, văzând că Marc se tot întoarce spre ea zâmbind, în timp ce conducea.

– Acasă la mine.

– Acasă la tine?

– Da. Te voi trânti pe pat și voi face dragoste cu tine după pofta inimii mele ticăloase.

– Marc!

– Păcat că nu vezi ce figură ai! Ești atât de ușor de necăjit! râse el. Te asigur că nu intenționez să am asistență când fac prima dată dragoste cu tine.

– Asistență..... când faci prima dată dragoste cu mine....

De data aceasta, Marc izbucni în râs.

– E nemaipomenit de amuzant să fiu cu tine. După ce-mi petrec toată ziua cu femei care se dezbracă în fața mea imediat ce trec pragul ușii, ingenuitatea ta este ca o adiere proaspătă.

Știa că fotografiile făcute de Marc erau pentru reviste și reclamă și că în studioul lui găseai oricând femei sumar îmbrăcate. De fapt, prima dată când trebuise să îi ducă niște acte de la Reed, fusese întâmpinată de o individă care purta doar o pereche de bikini. Fugise înapoi și-i spusese lui Reed că bănuia că partenerul lui făcea filme sexy. Reed se amuzase și o însoțise chiar el înapoi, unde aceeași individă le

deschisese. I se spusese că se lucra la un material publicitar pentru bikini, dar nu i se explicase și nici ea nu întrebase de ce fetele nu purtau sutien.

Știa că Reed avusese o relație cu acel manechin, ca și cu multe altele care frecventau studioul lui Marc. Se părea că era adeptul unui număr sigur, căci în cele aproape șapte luni de când îl cunoștea, niciodată nu avusese doar o singură iubită.

– Marc, dacă asta e surpriza ta....

– Atunci, te lipsești. Nu e de mirare că prezența ta e foarte comodă pentru Reed; probabil ești singura femeie dintre cunoscutele sale cu care nu s-a culcat.

Darcy roși, căci de multe ori se lăsa în voia fanteziei, imaginându-și scene de dragoste între ea și Reed, scene despre care știa că vor rămâne întotdeauna pură ficțiune.

– Relația mea cu Reed este strict profesională, știi asta. Lucrăm bine împreună, de cele mai multe ori.

– Hei, nu mă plâng! Reed este un bărbat dificil. Eu unul, nici n-aș încerca să mă apropii.

Nu era prima dată când Darcy se întreba de ce nu se îndrăgostise de acest bărbat. Era mult mai puțin complicat decât Reed, avea simțul umorului și arăta atât de bine, încât el însuși putea fi manechin. În plus, avea față de ea o grijă pe care n-o mai simțise de când plecase de acasă. Cu toate acestea, nu ținea la el decât ca la un prieten, un foarte bun prieten.

– Și, până la urmă, de ce mergem la tine acasă?

– Ai răbdare, sărbătorito. Și încearcă să nu mai faci figura asta de parcă te-aș fi răpit.

Era încă marcată de ceea ce se-ntâmplase în ziua aceea și-și dădea seama că nu era o companie prea plăcută pentru Marc. Se strădui totuși să zâmbească: indiferent care era surpriza pregătită de Marc, nu putea fi ceva chiar atât de rău.

Cel puțin, Marc o avertizase în privința ținutei. Dar chiar și așa, după zece minute în compania unor oameni pe care abia dacă-i cunoștea, Darcy ajunse la concluzia că nu-i plac deloc petrecerile surpriză, mai ales cele organizate pentru ea. Îi cunoscuse pe cei mai mulți de acolo înainte de a-l fi cunoscut pe Marc, dar nu putea spune că erau prietenii ei. Bine că măcar Marc era mulțumit de ceea ce pusese la cale.

– Să ne așteptăm la un anunț în seara aceasta, sau Marc te va duce mai întâi la biserică și abia apoi îți va spune surpriza?

La auzul vocii ironice a lui Reed, Darcy se-ntoarse brusc, uitând complet de paharul plin pe care-l ținea în mână, aproape vărsând băutura pe cămașa din mătase verde-pal a acestuia, salvată de pasul înapoi pe care el îl făcu la timp. Nu-l văzuse până atunci.

– Mama ta....? articulă ea cu greu.

Reed plimbă o privire ironică asupra adunării – bărbați și femei frumoase stând în grupuri și discutând relaxat, pe fundalul muzicii debitate de combina stereo de care Marc era atât de mândru.

– Nu cred că și-ar fi găsit locul aici, nu crezi?

– Da, confirmă ea, gândindu-se că același lucru era valabil și pentru ea.

Reed se-ncruntă văzându-i privirea brusc adumbrită.

– Dacă nu ești atentă acum, Darcy, nu vei mai avea nicio șansă după ce vei deveni soția lui.

– Nu înțeleg despre ce vorbești.

– Despre Marc.

Acesta era într-un grup de patru individe care păreau să-i soarbă fiecare cuvânt de pe buze.

– Se simte bine, remarcă ea, ridicând indiferentă din umeri.

– Darcy, el.... Mă rog, nu contează. Fiecare cu al lui....

– Marc nu este al meu și, cu siguranță, nu intenționez să mă căsătoresc cu el. Nu știu cum ți-a venit această idee. Marc e doar un prieten.

– Așa cum suntem noi?

– Nu.... recunoscu ea, deși până atunci crezuse că erau măcar amici, fie și în condițiile în care ea dădea mai mult decât primea. Dar....

– Așa credeam și eu. Fii atentă, te va călca în picioare la cea mai mică ocazie.

– N-ar fi ceva nou pentru mine. Adică, am vrut să spun că.....

– Știu ce-ai vrut să spui, Darcy. Îmi dau seama că m-am purtat dur cu tine, dar în cazul acesta e altceva. Marc n-ar fi un soț bun, nu pentru tine, în orice caz.

– Nu văd de ce te-ar interesa, dar nu intenționez să mă căsătoresc cu el.

– Nu?

– Nu.

– Nu va obiecta dacă te iau cu mine duminică în Florida?

– Florida!

Știa că familia lui locuia în Orlando de douăzeci și cinci de ani și că îi vizita din când în când, dar n-o luase niciodată cu el înainte.

– Nu face o figură atât de mirată, Darcy. Doar știi că am afaceri și în State.

– Știu, dar.... e cam pe neașteptate.

– A intervenit ceva. Vrei să vii cu mine, sau nu?

– Sigur că vreau. Sper că nu s-a întâmplat ceva grav.

– Pot rezolva.

– Reed! spuse Marc, bătându-l ușor pe spate. Știu că te-am invitat, dar după sosirea mamei tale, de dimineață, nu mă așteptam să vii.

– Mama s-a culcat. De altfel, a insistat să vin să mă distrez.

– Și te distrezi? întrebă Marc, cu brațul în jurul umerilor lui Darcy.

– Nu în mod deosebit. Nu crezi că ar fi fost mai bine s-o avertizezi pe Darcy în legătură cu toate aceste persoane de aici?

– Atunci n-ar mai fi fost surpriză, așa cum intenționam.

– N-ai observat că lui Darcy nu-i plac surprizele?

Vorbea despre ea ca și când ar fi fost o persoană îngrozitor de anostă și ștearsă. Era un oarecare adevăr în ce spunea el, îi plăcea existența unei anumite rutine bine puse la punct, a unui automatism care făcea uitarea mai puțin probabilă. Și apoi, lucrând pentru el, avea din plin diversitate și senzații tari, dacă viața i s-ar fi părut prea fadă.

– Aceasta i-a plăcut, insistă Marc, încăpățânat. Dar dacă tu nu te simți bine, poți pleca.

– Cred că așa voi face. La mulți ani, Darcy. Te sun mâine, ca să discutăm pentru duminică.

Spunând acestea, îi luă mâna și-i puse în palmă o cutiuță, apoi se-ndreptă cu pași mari spre ușă. Acolo, șopti ceva la urechea unei roșcate care râse gutural și-l urmă.

– Mă întreb..... ce..... sau cine l-a supărat..... spuse Marc, cei doi bărbați fiind în general buni prieteni.

– Cred că e supărat din cauza mamei lui.

– Mie mi s-a părut foarte simpatică.

– Reed nu poate să suporte când cineva nu este atât de organizat ca el.

Între timp, despachetase cadoul și ochii i se umplură de lacrimi când văzu în cutiuța căptușită cu catifea, colierul de aur cu un pandantiv sub formă de inorog – un animal fantastic pentru o femeie care trăia poate mai mult de jumătate de timp într-o lume imaginară.

– Dragul meu, ești sigur că mergem în direcția bună? întrebă Maud Hunter, ușor agitată. Uite, semnul acela.....

– Mamă, tu care întotdeauna citești hărțile invers, pentru că așa ți se pare "mai logic", nu cred că ești în măsură să interpretezi cel mai bine semnele rutiere.

Maud se întoarse spre Darcy, care stătea pe bancheta din spate a mașinii, zâmbindu-i ca și cum ar fi stabilit astfel între ele o complicitate.

Reed îi telefonase dimineața devreme și o întrebase dacă i-ar face plăcere să-i însoțească la Sputhampton, adăugând că mama lui ar fi foarte bucuroasă dacă ar veni și ea, iar ea, încă zăpăcită de somn, acceptase în loc să se eschiveze sub un pretext oarecare.

Petrecerea durase până pe la ora trei dimineața și, fiind dată în cinstea ei, nu putuse să plece înainte ca ultimii invitați s-o facă; apoi, insistase să-l ajute pe Marc să facă puțină ordine și refuzase invitația lui de a rămâne în continuare acolo, deși acesta o asigurase că el va dormi pe canapea.

Acum se gândea că, sunând atât de devreme, Reed încercase să verifice dacă nu cumva îi va răspunde Marc, sau dacă ea nu rămăsese la el toată noaptea. De asemenea, era convinsă că el ar fi preferat ca ea să nu vină, în ciuda faptului că mama lui era încântată de prezența ei.

Și ea ar fi vrut să fie altfel – sigură pe sine, ca toate femeile care veneau la birou la Reed, dar se-ndoia că va putea să se schimbe vreodată. Atâta timp, însă, cât continua să-și facă munca eficient, putea fi în preajma lui; când va simți că, profesional, nu se ridică la înălțimea așteptărilor lui, va

demisiona. În orice caz, avea să mai dureze până ce el să uite întâmplarea neplăcută din ziua dinainte.

Ținea strâns în mână inorogul. Era o bijuterie frumoasă și știa că avea s-o poarte mereu pentru simplul fapt că Reed i-o dăruise. Cu toate acestea, își dădea seama că reprezenta exact imaginea pe care Reed o avea despre ea: o persoană care trăia într-o lume nu în totalitate reală. Nici nu-și imagina el cât de aproape fusese de a se refugia complet în acea lume a umbrelor, cât de ademenitoare era existența sa în imaginar, față de realitatea dură. Nu vorbise nimănui despre aceasta, în afară de Rupert, dar știa că acesta nu va spune nimănui secretul ei.

– .... să continuăm, Darcy?

Ridică vinovată privirea, dându-și seama că mama lui Reed îi vorbea de câtva timp și păli puțin, citind enervare în ochii lui în clipa în care îi văzu în oglinda retrovizoare.

– Te rog să mă scuzi, eram departe.... recunoscu ea sincer.

– Știu cum e, draga mea. Aproape uitasem cât de frumoasă e Anglia.... totul atât de verde și de proaspăt în jur....

– Și atât de umed și rece iarna, adăugă fiul ei fără pic de romantism.

– Nu încerca să-mi tai elanul; n-am nici cea mai mică intenție de a-ți invada spațiul atât de plăcut pe care ți l-ai creat aici, departe de restul familiei. Privind în jur, pur și simplu mi-am reamintit cât de minunată e Anglia.

– Ești oricând binevenită să te muți la mine, știi bine

lucrul acesta.

– Te-aș înnebuni într-o săptămână! Tatăl tău spunea întotdeauna că ai devenit un atlet atât de bun tocmai ca urmare a faptului că, fugind mereu de mine, ai făcut un antrenament grozav.

Darcy își reținu cu dificultate zâmbetul, deși nu prea avea motiv să zâmbească: Maud tocmai îi confirmase ceea ce de altfel și ea bănuise, și anume că Reed ar fugi cât ar putea de o femeie care ar semăna cât de puțin cu mama lui.

– Știi bine că nu-i adevărat.

– Dimpotrivă, este cât se poate de adevărat. Darcy, tocmai te întrebam dacă vrei să ne oprim să mâncăm, sau să continuăm.

– Cum vreți voi.

– Un răspuns plin de diplomație; mama ar vrea să ne oprim, eu, să ne continuăm drumul.

Nu e de mirare că o întrebaseră pe ea; acum, era inevitabil pusă în situația de a supăra pe unul din ei. În cazul acesta, primă ceea ce-i dictă propriul stomac, care ratase și micul dejun.

– Ar fi mai bine pentru mama ta dacă ne-am opri undeva să mâncăm. Dar sigur, dacă preferi să continui drumul....

– Îmi place secretara ta, Reed.

– Am impresia că și ei îi place de tine, mormăi el nemulțumit, începând să caute un local.

Darcy nu-l văzuse niciodată atât de caustic și nu mai avea

nimic din farmecul lui obișnuit. Categoric, efectul mamei sale asupra lui era ciudat.

Restaurantul ales de Reed în cele din urmă avea vedere spre o apă curgătoare populată de lebede și de rațe, iar clădirea propriu-zisă, cu acoperiș din stuf și bârne avea un farmec rustic deosebit. Cu toate acestea, Reed părea atât de insensibil la tot, încât ar fi putut foarte bine sta și într-o stație de autobuz. Hotărât lucru, era îngrozitor de prost dispus.

– Nu-l lua în seamă, draga mea, o sfătui Maud după ce comandară prânzul. Întotdeauna e așa înainte să mănânce. Chiar când era copil.....

– Sunt convins că pe Darcy n-o interesează, mamă.

– Mă-ntreb de ce bărbații refuză să admită că au fost și ei cândva bebeluși cărora li se schimbau scutece ca tuturor celorlalți copii.

– Mamă!

– Ei bine, până vei aduce acasă o fată căreia să-i pot povesti toate întâmplările tale din copilărie, le va asculta Darcy. În plus, sunt sigură că o interesează să afle că ești la fel de uman ca noi toți.

Darcy aruncă spre ea o privire întrebătoare, roșind puțin când văzu atâta căldură și înțelegere în ochii ei. Probabil că Maud știa că e îndrăgostită de fiul ei. Ascultă cu plăcere povestiri din copilăria lui Reed, atât de diferită de a ei prin faptul că familia lui pendulase între Anglia și America timp de câțiva ani înainte de a se stabili în America, toți cei patru copii

adaptându-se bine schimbării. Reed fusese tot timpul povestirii foarte ironic și, când plecară de la restaurant, chiar și mai distant față de ea, dar Darcy ar fi ascultat toată ziua acele povești. Cel mai mult o impresionase mândria cu care Maud vorbea despre realizările fiului ei. I-ar fi plăcut să-l fi cunoscut și pe Lloyd Hunter, căci, din povestiri, cei doi bărbați păreau foarte asemănători, fiul bucurându-se de toată încurajarea tatălui, chiar dacă acesta ar fi preferat pentru el cariera sportivă pentru care el însuși nu fusese suficient de bun.

Când ajunseră în portul din Southampton, se făcuse destul de târziu din cauza popasului pentru prânz, așa că abia avuseseră timp s-o instaleze pe Maud în cabina de pe vasul de croazieră, înainte de a se da semnalul de părăsire a punții de către cei veniți să conducă pasagerii.

– Mediterana timp de o lună, oftă Darcy, făcând semn de rămas-bun către Maud. Cu toate că, știind cât sunt de ghinionistă, probabil că aș avea rău de mare tot timpul.

Pentru prima dată în ziua aceea, un zâmbet lumină fața lui Reed.

– Dacă supraviețuiește mama, înseamnă că și tu ai putea.

– Mulțumesc pentru colier.

– L-am văzut într-o vitrină și mi s-a părut potrivit.

– Este minunat.

– Speram să-ți placă.

Cu degetul sub bărbia ei, îi ridică fața spre el,

încruntându-se ușor în timp ce-i privea atent chipul palid.

– Darcy....? Ce s-a întâmplat?

– Ce să se-ntâmple?

– Pentru o clipă, ai părut pierdută.....

– Tu nu ți-ai dori să pleci în croazieră?

Privi în gol spre locul în care știa că sute de chipuri zâmbesc în așteptarea călătoriei, iar faptul că nu-i vedea nu avea de data aceasta nicio legătură cu lipsa lentilelor de contact.

– Nu. Am acum ceva mult mai important de rezolvat.

– În Florida?

– Da.

– Ce...?

– Nu aici.

Poate că afacerea din Florida îl făcuse să fie atât de încordat și de prost dispus.

Încercă să se gândească la toate afacerile făcute în ultima vreme, dar nu-și amintea niciuna care să aibă legătură cu Florida.

– Te pot ajuta cumva? se oferi ea, imediat ce urcară în mașină.

– Nu.

Darcy tăcu, știind din experiență că Reed va vorbi numai atunci când se va simți pregătit, dar că, pe de altă parte, nu prea obișnuia să i se confeseze ei.

Reed se hotărî să-i vorbească abia în ziua următoare, când

erau în avion, iar ceea ce-i spuse o ului complet.

– Darcy? întrebă el când ea aproape se înecă, incapabilă încă de a articula vreun cuvânt.

– Ai putea.... Vrei, te rog, să mai spui o dată?

– Vom sta la sora mea cea mai mică, Diane....

– Am auzit partea asta.

– Vreau ca toată lumea, inclusiv familia, să creadă că sunt în vacanță....

– Am auzit și asta.

Respira greu, nerăbdătoare să vadă dacă Reed va repeta ceea ce avea impresia că spusese cu câteva clipe înainte.

– Sper că nu-ți va fi foarte greu să te porți astfel încât toți să creadă că.... suntem un cuplu.

Așadar, o spusese din nou. Categoric, nici nu bănuia cât de greu îi era și motivul pentru care se-ntâmpla acest lucru, căci altfel ar fi trimis-o cu primul avion înapoi.

– Marc nu va ști niciodată, dacă asta te îngrijorează.

Marc.... Nici nu se mai gândise la el. Cu siguranță, se va-ntâlni cu una din numeroasele femei care treceau pragul studioului său. Nu, ea însăși o îngrijora.

– Înțeleg că ai o anume reticență....

Nu, cum era să înțeleagă el?

– .... dar consider-o ca pe o călătorie în interes de serviciu. Nu trebuie să ne purtăm ca și când nu ne-am putea desprinde unul din brațele celuilalt; e suficient doar să uiți puțin de îndatoririle de secretară, ceea ce cred că nu-ți va fi foarte

greu.

– Stai puțin....

– Nu, nu; am vrut doar să spun că ambianța de vacanță și soarele Floridei te vor face să te relaxezi și să te simți bine.

Darcy îl privi bănuitoare, prinzând inorogul cu un gest automat și plimbându-l pe lanț.

– N-ai de gând totuși, să-mi spui despre ce este vorba?

– Ba da.... o parte.

Atât cât consider că e necesar să știi.

– Nu-mi place deloc cum sună.

Reed, ce pui la cale?

– Problema nu este ce pun eu la cale. În toată această poveste, numai eu sunt nevinovat.

– Nevinovat.... Asta înseamnă că altcineva a făcut ceva....

– Da.

Darcy simți sângele pulsându-i în urechi, în timp ce se străduia să nu se lase acoperită de un val negru amenințător.

– Nu cred că pot face asta, Reed.

– Nici nu trebuie să faci nimic. Tu bucură-te doar de vacanță, iar de restul mă ocup eu.

– Ce-nseamnă "restul"?

Darcy înghiți cu greu, strângând cu putere brațul fotoliului, străduindu-se să rămână în stare de conștiență.

– E vorba de afaceri, Darcy.

– Ce fel de afaceri?

– Personale.

– Va avea cineva de suferit?

– Sper că nu, dar nu garantez.

Nu, nu din nou! Nu putea trece prin așa ceva a doua oară!

Capitolul 3

– Pentru Dumnezeu, Darcy, ai uitat să mănânci dimineață? întrebă Reed agitat, făcându-i vânt cu o revistă, în timp ce ea se străduia să străpungă pâcla deasă ce încă îi învăluia creierul, pentru a reveni la realitate.

În câteva clipe, își aminti cauza acelei spaime și încercă să se ridice atât de brusc, încât aproape ameți din nou.

– Poftim, domnule Hunter! spuse stewardesa pe un ton îngrijorat, aducând o tavă cu cafea. Nu doriți, totuși, să văd dacă nu este vreun medic la bord?

– Nu, mulțumesc. Darcy are nevoie doar de doza de sirop.

Astfel numea el, în glumă, cafeaua în care Darcy obișnuia să pună două lingurițe cu zahăr și pe care o bea puțin câte puțin pe parcursul întregii zile.

– Nu, n-am uitat de micul dejun, pur și simplu am leșinat.

– Pur și simplu....?

– Da.

– De ce?

Clipi mirată, în timp ce enervarea lua locul panicii. Refuza să se mai gândească la lucrul acela, doar își exersase mintea să nu se mai gândească la sânge, la.... nimic.

– Faptul de a fi însărcinată n-ar face decât să dea mai multă verosimilitate cuplului nostru.

Enervarea părea să aibă un efect benefic, blocându-i orice amintire dureroasă.

– Dacă ești însărcinată, n-ai voie să bei cafea.

Darcy luă în mod deliberat o înghițitură, înainte ca el să-i poată smulge ceașca din mână și imediat începu să se simtă mai bine.

– Nu sunt însărcinată.....

– Tocmai mi-ai spus că ești!

– Este exact ceea ce credeai! Dar, după câte știu, nu se mai poate repeta o concepere neprihănită.

– Gluma ta vine într-un moment cam nepotrivit.

– Nu glumeam, Reed, îi răspunse, susținându-i privirea cercetătoare.

– Ești virgină?

– N-am spus asta, mormăi ea.

– Ar fi cam greu, după ce te-ai întâlnit cu Marc timp de șase săptămâni.

– Reed....

– De ce ai leșinat?

– Reed, nu cred că te pot ajuta la ceea ce-ai plănuit, indiferent despre ce e vorba. Nu mă pricep să mă prefac și.... nici nu sunt de acord cu ceea ce faci.

– Nu știi ce intenționez să fac.

– Nu.... dar sunt sigură că nu poate fi ceva bun, din moment ce trebuie făcut în secret.

– Nu, nu e deloc plăcut, dar același lucru îl pot spune despre amestecul în treburile mele.

– Ești deja bogat și plin de succes, de ce trebuie să....

– Și cam cât timp crezi că voi rămâne bogat și plin de succes, dacă fiecare tranzacție pe care încerc s-o fac în America este sabotată? Căci, de fapt, despre așa ceva e vorba.

– Cum?

– Este o scurgere de informații spre alte părți, în special spre una anume, ceea ce le permite să facă tranzacția înaintea mea. Persoana care dă informația este recompensată din plin. Cu alte cuvinte, priceperea mea aduce altcuiva un venit considerabil. Sigur că da, este de așteptat să devin bănuitor în cele din urmă, dar până atunci, persoana respectivă profită din plin de încrederea mea.

– Ai idee cine ar putea fi?

– Cineva care mă cunoaște destul de bine, cineva pe care și eu îl cunosc suficient de bine pentru a-i fi împărtășit interesul față de anumite tranzacții.... așadar, cineva în care și eu am încredere și care..... poate fi cumpărat.

Darcy înțelegea foarte bine cum simplul fapt că Reed manifesta un oarecare interes pentru o tranzacție era o indicație precisă a existenței unei mine de aur, căci flerul lui funcționa întotdeauna perfect.

– Doar nu crezi că ar putea fi implicat cineva chiar din familie!

– Discut deseori cu ei despre afaceri care mă interesează aici, dar.... la naiba, sunt familia mea, nimeni nu mi-ar face asta!

Darcy își dădea seama că nu era chiar atât de sigur pe cât ar fi vrut. Ea era singură la părinți, așadar nu avea experiența unei existențe alături de două surori și un frate, ca în cazul lui Reed. Era sigură că mai existaseră și neînțelegeri între ei, dar nu putea crede că ar fi fost în stare să-l trădeze!

– Îmi dau seama că ar fi trebuit să-ți povestesc toate acestea ieri și apoi să te întreb dacă nu te deranjează să pozezi în iubita mea. Recunosc însă că nu m-am gândit decât aseară că ar părea dubios să apar așa.... din senin. În ultimele șase luni, am pierdut trei afaceri bune, prea multe pentru o simplă coincidență. Trebuie să descopăr cine îmi face asta.

– N-ai nicio bănuială?

– Nu, dar voi afla, cu ajutorul tău.

Acum înțelegea că nu putea fi vorba de o repetare a întâmplării petrecute cu doi ani în urmă și că singurul care avea să fie rănit era însuși Reed, rănit psihic, nu fizic.

– Și nu trebuie decât să par înnebunită de dragul tău?

glumi ea, încercând să însenineze atmosfera.

– Nu prea înnebunită; nici fratele, nici surorile mele n-ar crede că aș avea un astfel de efect asupra unei femei.

Pesemne că sunt orbi! se gândi Darcy, care știa cât de ușor se-ndrăgosteau femeile de Reed. Și apoi.... ea era cea mai în măsură să știe.

– Cred că așa se întâmplă în orice familie.

– Recunosc, n-am înțeles niciodată ce-au văzut Wade și Chris la surorile mele și, cu atât mai puțin ce-a văzut Marie la Mike....! Cred că ai dreptate.

Din povestiri, păreau o familie unită, de aceea era și atât de important ca Reed să știe că răul care i se făcea nu pornea de la ei.

– Dacă nu-mi pun lentilele de contact, vor fi convinși că te privesc cu ochi visători.

Reed îi luă mâna într-a lui, uitându-se cu atenție la degetele ei subțiri cu unghiile tăiate scurt, după care o privi în ochi, mângâind-o pe păr.

– M-am purtat îngrozitor cu tine, în ultimele zile. Te rog să mă scuzi. Mai întâi povestea cu mama, apoi asta.... Mi-am descărcat nervii asupra ta. În niciun caz nu meritai așa ceva.

Darcy se lăsă pentru câteva clipe învăluită de catifeaua verde a privirii lui și numai cu greu cuvintele ei sufocate de emoție reușiră să rupă vraja.

– Sunt sigură că surorile și fratele tău nu sunt conștienți de cât de letal e farmecul tău.

Râsul lui sincer, din toată inima, îi făcu plăcere, mai ales că nu-l prea mai auzise în ultimul timp.

– Nici n-am încercat niciodată să-i farmec, nu cred că pot fi fermecați!

Dacă nu puteau fi fermecați, cu siguranță erau fermecători, după cum avea să se convingă Darcy după câteva ore.

Se urcaseră imediat la bordul unei curse de legătură spre Orlando, unde locuia toată familia Hunter și, când ajunseră acasă la sora lui, Diane și la soțul acesteia Chris, aflară că întreaga familie fusese invitată la cină.

– Îmi pare rău, îi spuse Reed imediat ce Diane îi anunță. Dacă preferi să nu stai la masă și să mergi direct la culcare....

Darcy înghiți cu greutate; sigur că avea emoții să întâlnească deodată atâtea persoane necunoscute, toți foarte importanți pentru Reed. Știa că n-avea importanță dacă făcea sau nu impresie bună, dar își dorea mult să placă familiei lui Reed. Măcar să aibă răgazul să se aranjeze puțin.

– Sigur că da, te rog, a fost imediat de acord Diane, o versiune mai tânără, mult mai exuberantă a mamei lor, cu părul lung blond aproape argintiu și ochi verzi – la fel de verzi ca ai lui Reed – în care juca o sclipire veselă. Știi.... ești cu totul altfel decât ne așteptam, mai adăugă ea, ca și când cuvintele, neascultând de nicio cenzură, se încăpățânaseră să dea neapărat glas gândului.

– Diane!

– N-am spus că nu-mi place! ripostă ea, pe un ton glumeț de copil obraznic, când fratele ei o admonestă. Sunt plăcut surprinsă, așa cum vor fi și ceilalți. Linda era sigură că vei aduce cine știe ce individă sofisticată și blazată.

– Tocmai ea vorbește!

Diane râse. Avusese norocul să moștenească nu numai frumusețea mamei ei, ci și acel ceva ce garanta că timpul avea doar să-i adauge un plus de rafinament.

– Încearcă să-l convingă pe Wade să-și mute biroul în Miami; spune că s-a plictisit să trăiască în pădure!

– Și firește, Wade refuză să plece, completă Reed pe un ton sec.

– Tu trebuie să știi mai bine, doar a fost mai întâi prietenul tău.

– Linda ar trebui să se resemneze cu ideea că va îmbătrâni în Orlando. Wade nu se va muta niciodată de aici.

– Ai dreptate. Sper să nu vă supărați că am pus la cale această invazie a familiei. Luni de zile am crezut toți că ai un secretar, că Darcy e de fapt bărbat. Vă puteți închipui surprinderea noastră când am aflat că aveți o relație personală....

Reed pufni dezgustat.

– Iert orice, spuse Darcy zâmbind, dacă-mi spui că există instalație de aer condiționat în toată casa.

Coborâseră dintr-un avion și se urcaseră în altul, așa că nu-și dăduse seama de căldura și umiditatea începutului de

mai decât când mersese până la mașina închiriată de Reed. Tocmai își spunea că pesemne i se păruse și nu era chiar atât de rău, când, primul pas făcut din mașină spre casa familiei Donavan o asigurase că prima impresie nu fusese deloc exagerată. În aceste condiții, se părea că sejurul ei va consta dintr-o goană într-o încăpere cu aer condiționat în mașină și înapoi.

– Te vei obișnui, o încurajă Diane.

– Nu prea cred. Te rog, spune că aveți aer condiționat în toată casa.

Dacă acum, când era aproape seară se simțea epuizată din cauza căldurii, cum trebuia să fie ziua! Iar de dormit.... nici gând să poată într-o astfel de atmosferă înăbușitoare.

– Avem.

– Slavă Domnului.

– Dar..... mă gândisem să luăm cina lângă piscină. Sigur, dacă nu poți suporta, schimbăm.

– Nu, în niciun caz. Nu mă luați în seamă; așa cum ai spus, mă voi obișnui.

– Cum crezi.... Reed, am pregătit camera ta, ca de obicei.

– Bun! Să mergem, Darcy.

Reed luă bagajul și o conduse pe coridorul care ducea spre dormitoare. Era o casă frumoasă, înconjurată de copaci și un lac se vedea la mică distanță. Cât despre interior, de la prima vedere era evidentă nota de eleganță și confort. Era clar că Diane și Chris Donavan erau la fel de bogați ca Reed.

– Îmi pare rău, n-aș vrea ca sora ta să creadă că sunt o mofturoasă.

– În niciun caz nu va crede așa ceva.

Imediat ce Reed deschise ușa camerei, Darcy remarcă amprenta tipic masculină a acesteia.

– Fii liniștit! N-am de gând să te întreb unde e dormitorul meu, sau unde vei dormi tu la noapte, comentă Darcy cu o grimasă, așezându-se pe marginea patului dublu.

– Era de așteptat că Diane ne va repartiza aceeași cameră numai că eu nu m-am gândit! Și acum.... ce-i de făcut?

Se așeză și el lângă ea, încruntat și vizibil încurcat.

– Nu e deloc măgulitor ceea ce spui, Reed, râse ea, încercând să ascundă durerea față de reacția lui spontană de sinceră aversiune la ideea că va fi nevoit să împartă camera cu ea.

– Problema e serioasă, fir-ar să fie! Să ne prefacem în timpul zilei că suntem un cuplu în vacanță e ceva, dar.... asta e cu totul altceva.

– Ți-e teamă că se va supăra Samantha? îl tachină ea, referindu-se la una din femeile cu care se-ntâlnea la Londra

– Puțin îmi pasă de Samantha! La tine mă gândesc.

Nu era cazul să-și facă griji în privința ei. Din punctul ei de vedere, era ca și cum i se îndeplinise o dorință fierbinte. Cum de sora lui văzuse imediat cât de îndrăgostită era ea, iar el nu-și dădea seama?

– Ne putem muta la hotel.

– Diane nu m-ar ierta niciodată. Dumnezeule, cum de nu m-am gândit la asta!

Iar acum, că se gândea, era evident că ideea îi displăcea total.

– Patul e foarte mare, Reed, sugeră ea cu o indiferență pe care era departe de a o simți și se ridică. E imposibil să ne atingem unul de celălalt, dacă nu vrem.

Se ridică și el și începu să se plimbe nervos prin cameră.

– Problema este..... dacă vrem?

Darcy se întoarse spre el, clipind surprinsă, în timp ce el părea s-o privească pentru prima oară ca și cum ar fi observat că era o femeie cât de cât atrăgătoare. Își alesese bine momentul, tocmai acum când umezeala îi făcuse părul mai rebel ca de obicei, când nu era deloc fardată, hainele îi erau șifonate după atâtea ore de călătorie, iar trupul atât de obosit, încât nu se lăsa nicicum convins că era doar ora opt seara, așa cum arăta ceasul de pe noptieră, guvernat de un fus orar total diferit.

– Știm amândoi foarte bine că ideea de relație platonică nu funcționează, continuă el, la fel de încruntat. Când un bărbat și o femeie sunt împreună în pat, chimia trupurilor este cea care dictează.

– Am putea s-o întrebăm pe Diane dacă n-are o cameră cu două paturi. Spune-i că am un somn agitat și că.....

– Nu, nu merge. În definitiv, să presupunem că sunt îndrăgostit de.... Fii atentă! strigă el, văzând-o cum, făcând un

pas înapoi, se lovi de cele două valize, dezechilibrându-se.

Reuși s-o prindă înainte ca Darcy să cadă.

– Să nu-mi spui că ai uitat că valizele erau acolo!

În brațele lui Darcy uită totul. Îl privea în ochi, abia respirând de teamă să nu rupă vraja acelei clipe, în timp ce buzele lui se apropiau de ale ei. Poate și ea, instinctiv, se ridicase spre el.... nu știa și oricum nici nu mai avea importanță, atâta timp cât.....

– V-am adus..... Hm.... De ce nu încuiați ușa, sau nu pui un afiș "Nu deranjați!" când ești ocupat, Reed?

Iritat, Reed îi dădu drumul lui Darcy și luă din mâinile celeilalte surori cele două pahare cu limonadă rece care constituiseră motivul venirii acesteia.

– N-ar fi stricat să bați la ușă, Linda.

Cele două surori semănau mult una cu cealaltă, dar deși Linda avea aceeași culoare de păr, blond-argintiu, în schimb ochii erau turcoaz și, spre deosebire de Diane, scundă și zveltă, ea era aproape la fel de înaltă ca Reed, cu un corp suplu, cu linii desăvârșite. Și totuși, între cele două surori exista o diferență: expresia ochilor. Dacă ai Dianei erau calzi și prietenoși, ai Lindei păreau reci și întrebători.

În ochii Lindei O'Neal se citea aceeași mirare ca și în ai Dianei, chiar amplificată.

– Știu, începu Darcy, punând capăt tăcerii ce risca să devină, stânjenitoare. Nu sunt așa cum v-ați așteptat, dar sper să fi realizat o schimbare în bine.

– Din moment ce te poți impune în fața lui....

– Poate.... și o face cu succes, interveni acesta, satisfăcut de schimbul de replici dintre ele.

– Atunci, sunt convinsă că schimbarea este în bine. Și acum.... ce-ar fi să amânați puțin săruturile fierbinți, pentru că friptura e aproape gata și Dianei nu-i place deloc când cineva nu e punctual la masă.

După care ieși din cameră la fel de brusc cum intrase, lăsând în urma ei un parfum suav.

– Poate ar fi trebuit să ne oprim în Orlando; nu numai că e obositor să faci cunoștință cu toată familia mea, așa deodată, dar faptul că suntem obosiți, iar ei nu, ne pune într-o situație de dezavantaj.

– Cred că ne descurcăm bine.

– Încă nu l-ai cunoscut pe Mike!

Mike Hunter era o versiune mai tânără a lui Reed, dar cu ochi albaștri și fără aroganța acestuia.

Diane era lângă grătar, unde ajuta un uriaș cu păr roșcat și ochi albaștri, Linda stătea pe un șezlong lângă un bărbat înalt, brunet, cu ochi negri și o expresie serioasă. O femeie pe care o bănui a fi soția lui Mike, era așezată pe marginea bazinului, cu picioarele atârnând în apă; avea părul lung, negru ca abanosul, iar când se-ntoarse cu fața spre ei, se văzu că era însărcinată. Erau toți în costume de baie, inclusiv Darcy și Reed, iar Mike se dovedea tot atât de bine făcut ca fratele lui. Diferența dintre ei doi nu era din punct de vedere al fizicului,

ci era dată de comportamentul total lipsit de rezervă al fratelui mai mic.

– Bun venit în Florida! spuse acesta cu căldură, sărutând-o pe buze. Statul portocalelor, al lumii lui Disney și al incendiilor ocazionale care scapă de sub control. Să-ți fac cunoștință cu toți.

O luă de mână și porni împreună cu ea, așa că Darcy aruncă în zadar o privire speriată spre Reed, care ridică neputincios din umeri.

– Nu-ți fie teamă, cu mine ești în siguranță, o liniști Mike.

– Ești în siguranță, Darcy, întări și Marie, soția lui, râzând. Mike știe bine că nu-i este îngăduit decât să privească.

– Ah, e îngrozitor să fii viitor tată.

Marie râse din nou. Era clar că era de origine italiană, iar Darcy o plăcu pe dată.

De fapt, îi plăcea toată familia Hunter: Mike, căruia îi plăcea să flirteze, Marie, atât de prietenoasă și deschisă, frumoasa Diane, sofisticata Linda, bărbatul tăcut și liniștit și cel roșcat, care părea să nu ia nimic în serios. De fapt, fusese surprinsă să afle că uriașul cu păr roșcat, care se ocupa de grătar, era soțul Lindei, avocat, iar bărbatul tăcut, cu o expresie serioasă, era Chris Donavan, soțul Dianei, proprietarul unui hotel. Fusese convinsă că era exact invers, dar aceasta dovedea încă o dată că atracția contrariilor funcționa. Poate exista totuși un strop de speranță și pentru ea și Reed.

Îi era imposibil să creadă că unul din membrii familiei putea fi răspunzător de acea scurgere de informații.

Nu era de mirare că Reed era atât de afectat de întreaga situație.

Capitolul 4

– Hai să înotăm!

Reed o luă de mână, forțând-o să alerge alături de el, astfel încât amândoi intrară deodată în piscină.

La început, scufundarea în apa rece a fost ca un șoc și Darcy se ridică la suprafață cât putu de repede, clipind, cu apa încă șiroindu-i pe față. Reed, care ieșise la suprafață la o distanță de câțiva metri, înotă imediat spre ea.

– Scuză-mă, am uitat complet de lentilele tale.

– Tocmai tu să uiți de așa ceva?

– Punct marcat! Spune-mi, ți-au căzut?

– Nu știai? Nu există niciun fel de restricții sau contraindicații când le porți.

– Deloc...?

– Așa scrie în instrucțiunile de utilizare.

– N-ai încercat?

– Nu le-am testat încă în toată gama de posibilități, dar dă-mi încă puțin timp....

– Te simți mai bine acum? întrebă el brusc. Acum câteva minute păreai pe punctul de a te prăbuși de oboseală.

– Nu, nu era din cauza căldurii.

Deveni deodată serioasă, aruncând o privire spre locul unde ceilalți discutau și râdeau în timp ce pregăteau masa.

– Știu că și pe tine te deranjează gândul că s-ar putea să fie cineva din familie, dar lasă-mă pe mine să mă ocup de asta, tu doar distrează-te.

– Dar....

Când buzele lui îi acoperiră gura, Darcy se lăsă cuprinsă de acea plăcută amețeală; închise ochii, fără să-i mai pese de trădarea trupului cuibărit imediat la pieptul lui Reed și, pe măsură ce brațele ei îi înconjurau gâtul, sărutul lui deveni mai posesiv.

– Se pare că voi doi vă hrăniți cu dragoste, se auzi vocea Lindei, de la marginea piscinei. Dacă vreți totuși să mâncați în seara aceasta, ar fi mai bine să ieșiți chiar acum. De data aceasta, cina chiar e gata.

– Lasă-i în pace, Linda. Mi-ai stricat spectacolul, se plânse Mike.

– Perversule! îl dojeni Diane în glumă.

– Deloc! Era ceva atât de pur în sărutul lor....

– Pur? repetă Wade, ironic.

Darcy încă nu-și putea desprinde privirea de la Reed, iar acesta, la rândul lui, părea copleșit de o puternică emoție care-l luase prin surprindere.

– Reed! insistă nerăbdătoare Diane. Tu și Darcy sunteți oaspeții de onoare.

– Asta înseamnă că noi, ceilalți, nici nu prea contăm? comentă Mike, în glumă.

– Nu, înseamnă doar că v-ați autoinvitat. Reed!

– Lasă-i, draga mea, spuse soțul ei, calm. Nu vezi cât sunt de îndrăgostiți?

Deodată, privirea lui Reed se întunecă de îngrijorare, ceea ce o făcu pe Darcy să înțeleagă că auzise bine acea ultimă remarcă și nu-i plăcuse deloc. Ar fi trebuit să fie mulțumit că planul îi reușise, dar nu părea câtuși de puțin așa. Înotă iritat până la marginea piscinei, ieși și se întoarse să întindă mâna spre Darcy, pentru a o ajuta să iasă și ea, însă îi dădu drumul imediat ce o elementară politețe îi îngădui s-o facă.

– Ai cunoscut-o pe mama înainte de a pleca în croazieră? întrebă Diane, imediat ce se instalară la masă.

– Am condus-o împreună la vapor, răspunse Reed în locul ei.

– E grozavă, nu-i așa? întrebă Wade zâmbind.

Uriașul acela mucalit nu arăta deloc a avocat, și cu atât mai puțin îl putea asocia Darcy cu sofisticata Linda.

– Parcă spuneai cu totul altceva în ziua în care a intrat cu mașina prin porțile garajului, comentă sec soția lui.

– Bine, rectific: e o soacră grozavă când e la distanță.

– Dar atunci când....

– Mike, pe Darcy n-o interesează să audă despre toate accidentele mamei.

– Te-ai schimbat de când ai plecat în Anglia, observă Diane, surprinsă de tonul aspru al lui Reed.

Desigur, chiar dacă altădată poate se amuza de gafele mamei lor alături de frații săi, probabil că glumele acelea, chiar și nevinovate, nu-l mai distrau de când constatase că secretara lui era aproape la fel.

– Scuză-mă.

– Nu, pe mine te rog să mă scuzi. M-am bucurat atât de mult când ai telefonat că vii, și acum, uite, îți fac observație.

– Cred că ar fi trebuit să vă lăsăm cel puțin o seară liniștiți, înainte de a apărea cu toții, recunoscu Mike. Cred, însă, că eram curioși.

– S-o vedeți pe Darcy.

– Când fratele nostru – burlac înrăit convins – telefonează și ne anunță că vine cu iubita, cum te puteai aștepta să ne poată opri ceva ca să nu apărem toți, imediat?

– Am observat.... Dar nu v-ați gândit că ați putea-o speria pe Darcy?

– Hei, nu suntem chiar atât de răi! protestă Wade.

– Crezi....? E ca o scenă din serialul acela de la televizor cu familia numeroasă....

– Tu fiind în rolul cui? comentă Linda.

– Nu, nu, eu nu! Dar Darcy ar putea fi fetița roșcată cu pistrui, mezina.

Darcy urmărise un timp filmul și nu era deloc încântată de comparație.

– N-a mai avut deloc același farmec după ce-au înlocuit atât de nepotrivit actorul care juca rolul fiului cel mare.

– Hei, nu vă dați seama că, de fapt, criticați o instituție americană? îi ironiză Chris.

– Ce îndrăzneală! se plânse Mike.

– Tu ar trebui să taci, îl puse la punct Marie. Nu te-ai uitat la film decât de două ori.

– Cum să mai am chef să mă uit la un serial cu o casă plină de copii, când eu chiar am crescut într-o asemenea familie! Chiar și Chris și Wade erau întotdeauna la noi înainte de a se căsători cu voi.

– Am fost colegi de facultate, îi explică Reed lui Darcy.

– Cred că ai procedat foarte înțelept nepovestindu-i lui Darcy prea multe despre noi, observă Linda. Asta ar fi făcut-o, probabil, să aibă unele rețineri.

– Fără îndoială, spuse Marie. Vorbesc din experiență.

– Dar farmecul meu s-a dovedit a fi irezistibil.

– Dacă te referi la faptul că, la o săptămână după ce ne-am cunoscut, m-ai dus în patul tău și nu m-ai mai lăsat să plec până n-am fost de acord să ne căsătorim..... da, presupun că poți numi asta "farmec". Dar dacă te referi la prima întâlnire, când m-ai dus la un meci de baseball.....

– Vezi, ți-am spus că mă iubește....

– Aveam de ales: mă mărit cu tine, sau mor de foame.

Darcy era pur și simplu fascinată de afecțiunea pe care toți membrii familiei o aveau unul pentru altul. Era o experiență cu totul nouă pentru ea, care crescuse ca unic copil la părinți.

Simțea cum situația începe să-i scape de sub control. Mecanismul de apărare intră automat în funcțiune, blocând accesul stimulilor veniți din exterior și rămase privind în gol spre apa care sclipea în piscină.

– Cred că o voi lua pe Darcy la o plimbare în jurul lacului. Darcy....?

Cuvintele lui reușiră să pătrundă în lumea de tăcere în care se scufundase.

– Da.... ar fi minunat....

Se ridică și, în aceeași clipă, zgomotul de farfurie spartă îi aminti, dar prea târziu, că ținea în brațe farfuria, ca toți ceilalți, de altfel, când se așezaseră să mănânce pe marginea piscinei.

– Ah, scuzați-mă! Îmi pare atât de rău!

– Nu-ți face griji, o liniști imediat Diane, venind lângă ea. N-are nicio importanță.

Ba da, avea. Întâmplarea îl avertizase din nou pe Reed în privința ei.

– Poate că ar fi trebuit să te pregătesc puțin, spuse Reed pe gânduri, în timp ce se plimbau pe malul lacului. Câteodată eu însumi mă simt copleșit de prezența lor. Îmi închipui cum

trebuie să fie pentru cineva străin.

– Tu? Copleșit?

– După ce ești departe de ei un timp, ți se par ca o pătură călduroasă și bună la început, apoi sufocantă. Ți se pare că aș fi nerecunoscător?

– Probabil, când ești cel mai mare dintre frați, ai o responsabilitate pe măsură.

– Foarte bine spus! Până acum, nimeni nu și-a dat seama că exact așa simt. În mare parte, asta m-a și determinat să mă detașez de ei acum zece ani. Diane, Mike și chiar și Linda, sunt fericiți în cercul închis al familiei, dar eu am hotărât că vreau mai mult de la viață.

– Ai obținut ce ți-ai dorit?

– Nu. În plus, încă îmi fac griji pentru toți, deși sunt la depărtare de patru mii de kilometri de ei.

– Dai întotdeauna impresia unui tip solitar.

– Până într-un moment ca acesta; atunci, simt nevoia să pun capul pe pernă și să mă acopăr bine cu pătura.

Aceasta era o latură a lui Reed pe care ea n-o văzuse niciodată; un Reed mai puțin încrezător, un om cu îndoieli și temeri, dincolo de bani și putere. Îl iubea cu atât mai mult.

– De data aceasta, însă, nu mi-ar folosi la nimic, din moment ce este o gaură mare în această pătură.

– Reed....

– Hai să nu vorbim despre asta acum.

O trase spre el și-o sărută lung, pasional. Nu, nu i se

părea; reacția lui nu putea fi simplă prefăcătorie, de dragul unei reprezentații cât mai convingătoare în fața familiei lui.

– Reed! încercă ea să regăsească drumul spre luciditate, deși trupul îi trăda minciuna protestului.

El o privi uimit câteva clipe, apoi deveni brusc rigid și rece.

– Ai văzut? Chimia trupurilor dictează.... Trebuie să discut cu Diane să ne schimbe camera.

– Reed!

Când își întoarse privirea spre ea, cu ochii îngustați, părea complet inabordabil.

– Nu în fața întregii familii, te rog.

– Preferi să continue să ne creadă îndrăgostiți unul de celălalt?

Mergea alături de el, cu capul sus.

– Nu vreau să creadă că nu suntem.

Reed râse ușor, potrivindu-și ritmul pașilor cu ai ei.

– Ai dreptate. Dacă o rugăm să ne dea dormitoare separate, Diane va da vestea Lindei și lui Mike încă la prima oră mâine dimineață.

– Îți va face plăcere să mă vezi astfel umilită?

– Voi inventa ceva.

– Perfect, pentru că, în mod categoric, nu voi dormi în același pat cu tine.

Ah, abia așteptase! Dumnezeu știe cât de mult dorise acest lucru. Dar să audă că toată acea patimă nebună pe care o

simțea în brațele lui era redusă la o formulă seacă, îi demonstrase îndeajuns ce greșeală ar fi făcut crezând că ar fi însemnat ceva mai mult pentru el. "Chimie" – atâta tot.

– Reed ne dă pe toți afară, spuse Mike cu voce blândă, întrerupându-i gândurile, în timp ce se apropia și ea de casă, la oarecare distanță de Reed. Zice că sunteți obosiți și că nu veți putea dormi dacă noi continuăm cu petrecerea. Dacă aș fi în locul lui, nici nu mi-ar trece prin gând să dorm.....

Darcy îl vedea deja pe Reed în curte, organizând plecarea membrilor familiei, fără a se strădui să găsească o modalitate mai delicată.

– Îmi pare foarte rău, Mike. Pe mine nu m-ar deranja cu nimic dacă ați rămâne toți în continuare.

– Nu, nu, Reed are dreptate. N-ar fi trebuit să venim chiar în seara asta. Dar.... faptul că venea cu o fată, nu era ceva ce putea fi ratat.

– Da.... și ați vrut să mă vedeți înainte să dispar în mod la fel de neașteptat precum am apărut.

– Cam așa ceva. De ani de zile ne tot întrebam cum va fi femeia de care se va îndrăgosti.

– Sunt convinsă că nu v-ați așteptat să fie cineva ca mine.

– Nu, nu ne-am așteptat ca el să dovedească atât discernământ!

– Nu, n-avem intenții serioase!

– Reed are întotdeauna intenții serioase, extrem de serioase.

– Poate în ceea ce privește munca lui.

– În privința tuturor aspectelor pe care le consideră importante. Ne-a lipsit mult în ultimii ani.

Darcy rămase pe gânduri. Era atâta sinceritate în ochii lui limpezi, albaștri.... Reed părea să fie ancora familiei. Văzându-l acum împreună cu frații și surorile lui, era convinsă că și el avea nevoie de ei în aceeași măsură, doar relația funcționa la fel în ambele sensuri.

– Marie este gata să-ți interzică partidele de golf dacă nu încetezi cu flirtul, spuse Reed când ajunseră și ei lângă ceilalți.

– Ah, nu! Orice, numai golful nu!

– Nu cred că a fost răspunsul potrivit, Mike! remarcă Reed, ca un comentariu la gestul de exasperare făcut de Marie.

– Cealaltă plăcere a vieții mele începe să devină imposibil de realizat, făcu el aluzie la sarcina soției, privindu-i cu subînțeles pântecul rotunjit.

– Michael Hunter!

– N-am spus că-mi displace situația, ci doar că partidele de golf au rămas singura alternativă.

Cum ajunseseră deja la mașină, Mike închise portiera după ce soția sa urcă, astfel încât replica acesteia nu se mai auzi.

– Ar trebui să plecăm și noi, Wade, propuse imediat Linda. Categoric, Reed s-a și săturat de noi.

– E firesc să vrea să rămână singur cu Darcy. Îmi amintesc de vremea când și tu abia așteptai să ajungi acasă.

Darcy sesiză tristețea din cuvintele lui Wade. Se părea că în familia O'Neal nu era totul roz.

– Asta se-ntâmpla înainte ca tu abia să aștepți să pleci de acasă, replică Linda pe un ton înțepat, așezându-se la volanul mașinii și pornind imediat ce Wade se urcă, strângându-și cu greutate picioarele lungi, pentru a încăpea.

– Ce naiba a fost asta? se încruntă Reed.

– S-au certat, asta e tot, explică Diane, nu atât de nepăsătoare cât ar fi dorit să pară. Se-ntâmplă chiar și în cele mai reușite căsnicii.

– Și în a ta?

– Mulțumesc lui Dumnezeu, nu! Chris și cu mine suntem foarte fericiți împreună.

Reacția ei părea cu adevărat sinceră.

– Neînțelegerea dintre Linda și Wade nu poate să fie cauzată doar de dorința ei de a se muta la Miami.

– Cine știe? Lasă-i să-și rezolve singuri problemele; știi bine că o vor face.

– Se ceartă des?

– Ți-am mai spus, nu e ceva neobișnuit într-o căsnicie. Acum, hai să ne ocupăm de mutatul vostru într-un alt dormitor.

Transferul lor într-un dormitor cu două paturi s-a făcut cu maximum de operativitate și fără întrebări.

– Ce le-ai spus? întrebă Darcy, întinsă deja în pat, cu plapuma trasă până sub bărbie.

Obrajii ei îmbujorați dovedeau din plin faptul că era conștientă de goliciunea trupului lui în patul de alături. Iar ea.... Nu putea să-și fi uitat acasă altceva? De ce tocmai cămașa de noapte?

Reed ridică din umeri, indiferent.

– Că pe mine nu mă deranjează, dar tu preferi să dormi singură în această perioadă a lunii.

– Nu se poate.

– De ce nu?

– Dumnezeule, Reed!

Își acoperi cu mâinile obrajii care păreau să-i fi luat foc.

– Draga mea, este ceva firesc pentru orice femeie.

– Da, dar....

– Asta a fost singura idee care mi-a venit la momentul respectiv. Ți-ar fi trecut prin minte ceva mai potrivit?

– Nu, dar....

– Ce crezi că e-n neregulă între Linda și Wade? schimbă el brusc subiectul

Erau amândoi dezbrăcați sub plapumă, tocmai abordaseră un subiect delicat, iar acum se arăta interesat de problemele din căsnicia surorii lui!

În definitiv, se aflau acolo pentru a afla cine-l trădează și trebuia să fie atent la fiecare nuanță. Darcy își dădea seama de disperarea cu care se agăța Reed de cea mai mică speranță ca

trădătorul să nu fie cineva din familie, deși probabilitatea era foarte mică. Nu era nici el omul care să discute astfel de probleme chiar cu oricine!

– Probabil nu e nimic important, așa cum a spus și Diane.

– N-a spus asta; a spus doar că vor rezolva ei singuri problema, ceea ce dă de înțeles că au mai trecut prin situații similare. Mie nu mi se pare că o căsnicie prea fericită, în cazul acesta.

– Ai spus că Wade a fost prietenul tău mult timp înainte de a se căsători cu Linda.

– Este și avocatul meu de aici. Mă întreb dacă, pentru un anumit preț, prietenia poate fi vândută.

Darcy nu putu răspunde imediat acelei întrebări dureroase. În câteva minute, se dovedi a nu mai fi necesar; îi văzu ochii închiși și-i auzi respirația ritmică, indicând un somn adânc.

Cam la atât se redusese până și chimia trupurilor.

Capitolul 5

– S-a dus să-și vadă niște vechi prieteni, explică Diane cu o grimasă, la micul dejun. Credeam că ați venit să vă distrați în vacanță împreună.

– Așa și este!

Când se trezise, Darcy văzuse patul lui Reed gol, iar acum sora lui îi spunea că luase micul dejun singur cu o oră în urmă, după care plecase. Înțelegea că acei "vechi prieteni" erau persoane de la care spera să obțină informații, dar ar fi putut să-i spună și ei, nu să dispară pur și simplu.

– Nu trebuie să te superi, este atâta timp de când n-a mai venit aici....

– Nu, nu mă deranjează deloc.

– Bun! Sper că seara de ieri nu te-a obosit prea tare. Știi, când Linda și Mike își pun ceva în minte, nimic nu-i poate

opri.

De fapt, căscatul abia înăbușit al lui Darcy avea cu totul alte cauze: rămăsese mult timp trează după ce Reed adormise și chiar când cedase oboselii, somnul ei nu fusese profund, de grijă să nu se dezvelească.

– Mi-a făcut plăcere să vă cunosc pe toți, sincer.

– Reed, în schimb, nu părea prea încântat.

– Sunt convinsă că ai interpretat greșit. A spus cumva când se întoarce?

Îi plăcea Diane și era sigură că se vor înțelege bine, dar trebuia să-și învingă timiditatea; nu se-mprietenea ușor. Reed ar fi putut s-o-ntrebe și pe ea dacă vrea să-l însoțească!

– Înainte de prânz.

Era abia ora zece....

– Îl cunoșteai pe Reed înainte de a-i deveni secretară?

Darcy se așteptase la această curiozitate pur prietenească, în aceeași măsură în care se temuse de ea.

– Nu, răspunse ea, deși se simți vinovată când o văzu pe Diane dezamăgită. L-am văzut prima dată când am mers la interviu. Și.... abia cu puțin timp în urmă ne-am dat seama că suntem atrași unul de celălalt.

– Este..... ceva serios?

– Adică.... vrei să știi dacă am intenții onorabile față de fratele vostru?

– Cam așa ceva... N-am fost prea subtilă.....

– După reacția pe care ați avut-o față de mine, înțeleg că

Reed n-a adus prea mult femei acasă.

– De data aceasta, tu n-ai rezistat curiozității.

– Ce-ar fi să ne spunem una alteia ceea ce vrem să știm? Am scuti mult timp.

Astfel, până terminară micul dejun, Darcy află că Reed nu prezentase niciodată familiei pe niciuna din iubitele lui, de unde și senzația pe care o produsese vestea sosirii ei. Știa că o dezamăgise pe Diane spunându-i că relația dintre ea și Reed nu era ceva de perspectivă și că deocamdată se bucurau de această vacanță împreună, în timp ce el profita pentru a-și revedea familia.

– Ești sigură că Reed gândește la fel?

– Da, ne simțim bine împreună, dar fără angajamente.

– Credeam.... de fapt, noi toți am crezut.... De la el ai colierul?

Darcy o privi mirată, luată prin surprindere de schimbarea subiectului și de expresia satisfăcută de pe chipul Dianei.

– Da, dar.... A fost un cadou de ziua mea.

– E minunat!

– Diane...?

– Da?

– Diane.... ce....?

– Pentru că mai sunt câteva ore până se-ntoarce Reed, n-ai vrea să mergem la cumpărături? E un magazin bun doar la douăzeci de minute de mers cu mașina.

Subiectul colierului era închis pentru moment, trebuia să

rezolve problema cămășii de noapte; în plus, timpul avea să treacă mai ușor și, cel mai important, evita terenul alunecos al răspunsurilor pe care ar fi fost nevoită să le dea dacă discuția cu Diane ar fi continuat acasă, așa că Darcy acceptă imediat.

– Reed e foarte îngrijorat din cauza surorii voastre, se aventură ea, pe un ton de discuție amicală, în drum spre magazin.

– Linda și cu Wade se ceartă deseori. El este extrem de serios în ceea ce privește munca sa la birou, dar când vine acasă vrea să se relaxeze, să se distreze. Linda, în ciuda aparențelor, mă tem că uneori mai provoacă și certuri.

– Asta e tot? Nimic mai grav?

Pe Diane păreau să n-o deranjeze deloc aceste întrebări cu caracter intim din partea unei persoane aproape străine.

– Sunt căsătoriți de șase ani și cred că Wade vrea un copil.

– Și Linda, nu?

– Nu încă. Am impresia că Wade i-a dat un ultimatum.

– Să faci un copil când nu-l dorești cu adevărat, nu rezolvă problema.

– Sunt sigură că Wade știe lucrul acesta. Probabil încearcă doar s-o determine să renunțe la această încăpățânare nejustificată. Faptul că Marie e însărcinată nu ajută deloc.

– Marie și cu Mike par fericiți.

– Chiar sunt. Mike are planuri mari și sunt sigură că le va realiza, deși se înregistrează o stagnare pe piața speculațiilor

în domeniul proprietăților. Mă bucur că s-a retras Chris.

– S-a retras?

– El și cu Mike au fost parteneri un timp, până când Chris a găsit acest hotel și-a hotărât să-l cumpere și să-l administreze. Este unul din cele mai exclusiviste din zonă, adăugă ea cu mândrie. Este adevărat, turismul este oarecum în scădere de câțiva ani, dar încă ne descurcăm bine.

Lucrul acesta era evident, având în vedere casa și modul lor de viață. La fel de evident era însă faptul că toți din familie aveau probleme: Wade oarecum nemulțumit pentru că Linda nu vroia să aibă copii, Mike și Marie întâmpinau probleme financiare, iar Diane și Chris, ei înșiși ușor strâmtorați. Și totuși nimic din toate acestea nu părea să justifice o acțiune împotriva lui Reed.

Acesta ascultă îngândurat ceea ce Darcy aflase de la Diane. Erau din nou fiecare în patul său, însă acum Darcy se simțea mult mai în siguranță îmbrăcată cu cămașa de noapte largă pe care și-o cumpărase numai după ce se asigurase că nu era transparentă. Luaseră cina doar cu familia Donavan. Chris păruse mai volubil, dar tot Diane monopolizase cea mai mare parte a conversației, spre recunoștința tuturor, mai ales a lui Reed care era destul de taciturn după venirea de la acei prieteni.

– Nu-l pot învinui pe Wade, spuse Reed în cele din urmă. Nici eu n-aș mai avea răbdare, dacă aș fi în locul lui. Dar la naiba, nu cred că asta l-ar determina să nu facă una ca asta.

– Nici eu. Altceva trebuie să fie. Tu n-ai aflat nimic azi?

– Cei care sunt în cauză nu vorbesc, cum e și firesc, și nimeni altcineva nu pare să observe că se-ntâmplă ceva ciudat. Ba chiar mi se dă impresia că totul se petrece doar în imaginația mea.

– Așa este?

– Nu.

Darcy își dădea seama perfect de bine cât de mult suferea că se vedea nevoit să bănuiască persoane la care ținea atât de mult. Așadar, hotărî să-i distragă atenția măcar pentru câteva minute.

– Diane părea foarte interesată de colierul cu inorog pe care mi l-ai dat.

Deși o spusese pe un ton indiferent, era atentă la reacția lui; îi simți încordarea, deși nimic nu-l trăda.

– Da?

– Oare de ce?

– Habar n-am. Pur și simplu i-a plăcut.

– A ghicit că e de la tine încă înainte să-i fi spus eu.

– E ceva obișnuit ca îndrăgostiții să-și ofere bijuterii.

– Reed....

– Ce-ar fi să dormim acum? E deja târziu și noaptea trecută n-am dormit deloc.

– N-ai dormit? întrebă ea, cu ochii măriți de uimire.

– Plapuma aceea afurisită tot aluneca de pe tine, spuse el fără nicio reținere în fața evidentei jene pe care dezvăluirea

lui i-o producea. Știu că ai un semn pe.....

– Reed!

– Este chiar acolo unde piciorul se îmbină cu restul corpului, completă el cu satisfacție. Nu se observă când ești în costum de baie.

– Știu, recunoscu ea, îmbujorată.

Fusese atât de sigură că ținuse bine plapuma în jurul ei! Dar Reed n-ar fi avut de unde să știe altfel.

– Este în formă de semilună..... continuă el, visător. Altădată, ai fi fost arsă pe rug ca vrăjitoare – ce altceva putea fi o roșcată cu un semn al nopții pe trup?

– Tot așa cum un bărbat cu ochi verzi și păr negru ca diavolul nu putea fi altceva decât un vrăjitor!

– Vrei să te vrăjesc?

O și făcuse deja!

– Vei putea să mai lucrezi pentru mine după aceasta?

– Aceasta? repetă ea, uluită.

– Da, aceasta.

Sigur, avea să-i fie greu să revină la relația de șef-secretară, așa cum fusese înainte, dar, pe de altă parte, i-ar fi fost la fel de greu să nu lucreze cu el și să nu-l mai vadă.

– Da. În definitiv, doar împărțim aceeași cameră.

– Asta e tot?

– O manifestare de chimie a trupurilor?

– Ești foarte atrăgătoare, Darcy. Și constat că am o poftă nebună de pistrui. Sunt presărați pe tot corpul....

– Din cauza căldurii....

– Nu mă interesează cauza. Vreau să-i sărut pe toți.

Darcy se înecă și-ncepu să tușească atât de tare, încât Reed se dădu jos din pat și veni s-o lovească ușor pe spate, până se liniști.

– Gata, mi-a trecut, reuși ea să spună, împingându-i mâna și privindu-l cu neîncredere. Chiar ai vorbit serios?

– Sigur că da. Întotdeauna m-am gândit la asta.

Se așeză lângă ea, mângâindu-i părul, în timp ce privirea ei hipnotizată nu se putea desprinde de ochii lui plini de o nesfârșită tandrețe.

– Întotdeauna, Reed? Ai spus "întotdeauna"? dar....

– Nu acum, Darcy. Am încercat să stau departe de tine, de fapt am fost chiar uluit cum am reușit să nu te ating. Dar arăți atât de sexy în această cămașă de noapte.....

– Sexy? Eu?

– Nu știu cine a fost ticălosul ăla, izbucni deodată Reed, cu o expresie încrâncenată, dar....

– Cine să fie, Reed? Nu înțeleg ce vrei să spui.

– Bărbatul care te-a adus în așa hal când ai venit la mine, încât te temeai să lași pe cineva să se apropie de tine.

– Nu știu ce vrei să spui.....

– Darcy?

Îi ridică ușor bărbia, forțând-o să-l privească în ochi.

– La naiba! rosti el printre dinți. Încă mai e acolo, în privirea ta. Păreai să te fi schimbat în ultima vreme, dar.....

Se ridică și-și trase repede pantalonii pe el, nervos.

– Unde pleci?

– Vreau doar să plec de aici. – are importanță unde.

Darcy se lăsă să cadă pe pernă, cuprinsă de tristețe. Da, existase un bărbat, Reed avea dreptate. Greșise că-l lăsase s-o iubească, să-i facă rău..... Dar, ca să-i explice despre Jason, ar fi trebuit să-i povestească tot, ori nu era dispusă să facă așa ceva.

O greșeală pe care la momentul respectiv nici n-o considerase așa, fusese de-ajuns să-i distrugă și să-i controleze întreaga viață. Oare nu va putea schimba asta niciodată?

– Hai, leneșo, azi mergem în oraș! auzi chiar lângă ea vocea aceea cunoscută atât de bine, în timp ce aroma puternică a cafelei îi incita nările.

Când deschise ochii, Reed era pe marginea patului, cu o ceașcă în mână.

– Știam eu că asta te va trezi. Sunt convins că ești dependentă.

Încă nu se-ntorsese când ea adormise, dar indiferent cum

hotărâse să-și petreacă noaptea, efectul asupra lui fusese benefic; nu mai părea deloc supărat și arăta odihnit și relaxat, pe când ea se simțea îngrozitor.

– Reed.....

– Chimia trupurilor, Darcy, comentă el ironic, mângâindu-i ușor obrazul. Această apropiere platonică mi se pare acum stresantă.

– Asta e tot? Aseară.....

– Am greșit aducându-te aici. Toată situația aceasta creată între noi a fost o greșeală. Dacă mi-aș fi dat seama că povestea implica și dormitul împreună....

Darcy își întoarse capul, pentru a nu i se citi pe chip durerea provocată de cuvintele lui. Nici măcar nu încerca să pretindă că noaptea trecută fusese altceva decât o regretabilă eroare. Nici ei nu-i plăcea statutul de ispită pentru hipersenzualitatea lui, sau pentru pofta de pistrui.

– Poate ar trebui să mă întorc la Londra.

– Nu!

– Dar.....

– Am nevoie de tine aici, Darcy. Știu că sunt egoist.... îmi pare rău, Darcy. Rămâi.

Ar fi făcut orice, dacă el o ruga.

– Te rog, Darcy.

Nicio femeie n-ar fi putut rezista. De fapt, nicio femeie n-ar fi încercat să-i reziste.

– Bine.

O sclipire dădu o intensitate aparte ochilor lui verzi, apoi dispăru, fără a se lăsa analizată.

– Îți pregătesc micul dejun înainte să plecăm. Pentru că i-am spus că vom merge undeva azi, Diane s-a dus și ea la hotel, cu Chris.

– Îmi pregătesc eu micul dejun. Oricum, nu vreau decât pâine prăjită.

– Și cafea.

– Și cafea....

– Ai chef de o plimbare cu mașina?

– N-am nimic împotrivă.

– Se presupune că suntem în vacanță, așa că m-am gândit să facem pe turiștii. Grădina Busch e doar la o oră de mers cu mașina. Sau, poate preferi parcul de distracții Disney World și Epcot?

– Care e locul cel mai liniștit?

– Grădina Busch. Dar nici acolo nu trebuie neapărat să mergem, dacă vrei să rămânem acasă.

– Ba nu, vreau să ieșim. N-am mai fost până acum într-o vacanță plătită.

– Ce te face să crezi că-ți plătesc cheltuielile? Glumeam, Darcy, se grăbi el să adauge, dându-și seama că abia atunci înțelese ea că, de fapt, nu i se promisese așa ceva. Plătită pentru a te bucura din plin de atenția mea, ce altceva își mai poate dori o femeie?

Reed spusese aceasta în glumă, dar nici nu-și imagina cât

de bine țintiseră cuvintele lui. Într-adevăr, ce-și mai putea dori ea?

Iar Reed părea hotărât să-i facă toate plăcerile. Începuse prin a pregăti micul dejun pentru amândoi, până când Darcy coborî îmbrăcată cu bluza galbenă și șortul recomandate de el ca fiind ținuta perfectă pentru programul zilei.

– Cred că apetitul meu tocmai a căpătat o nouă nuanță..... șopti el, privind-o plin de admirație. Pentru cât de scundă ești, ai picioare incredibil de lungi.

Se părea că-i face plăcere să flirteze cu ea – de fapt se distra, dar asta nu însemna că ar fi apreciat dacă și ea ar fi făcut același lucru.

– Micul dejun arată minunat.

– Ți s-a desfăcut nasturele.

Spunând aceasta, Reed îi închise nasturele mare de la bluză, zăbovind puțin cu degetele pe pielea catifelată.

– Arăți superb, Darcy – ca o floarea soarelui.

– Mulțumesc....

Nu știa totuși dacă să se bucure sau nu de acel compliment. Era floarea soarelui superbă? Era cu siguranță,veselă și strălucitoare, dar.... poate puțin cam țipătoare.

– Hai, mănâncă. Vei avea nevoie.

Avertismentul lui se dovedi pe deplin justificat. Grădina Busch nu era deloc locul liniștit la care se așteptase ea. Denumită și Continentul Negru, această grădină era o

reprezentare la scară redusă a acestuia. Zona imediat de la intrare reprezenta Marocul, cu mulțimea multicoloră de negustori stradali, îmblânzitori de șerpi și dansatoare care-și unduiau trupurile atât de provocator în mișcările tipice ale dansurilor orientale, încât Reed se lăsă cu greu dus din fața lor. Urmă zona Congo, cu animale alergând libere în rezervația străbătută de trenulețul plin cu turiști și cu un curs de apă imitând fluviul Congo. Darcy și Reed se plimbară cu pluta, râzând în hohote unul de celălalt când vârtejurile apei la udară hainele, mulându-le stânjenitor pe trupuri.

– Categoric, arăți mult mai bine udă decât mine, remarcă Reed, privind-o ostentativ.

La rândul ei, nici Darcy nu-și putea desprinde privirea de la el.

– Hei, gândurile tale nu sunt potrivite pentru locul în care ne aflăm....

– Același lucru aș putea să spun și eu despre ce-ai spus acum câteva minute.

– De unde știi ce gândeam?

– Ai tupeu....! Ah, lentila! Mi-a căzut lentila!

– Nu te mișca. Mi se pare că o văd.

Darcy închisese ochii, într-un gest de disperare, dar îi deschise imediat, indignată, simțindu-i degetele în decolteu.

– Reed.....

– Gata, am găsit-o! De ce-ai rămas uitându-te așa? bombăni el, întinzându-i-o pe vârful degetului, agasat de privirile

nedumerite ale celor din jur, care nu înțelegeau nimic din modul lui de a proceda. Pune-o mai repede la loc și hai să plecăm de aici.

– Cred că ar fi util să te am mereu în preajmă, Reed. Chestiile astea sar când te aștepți mai puțin.

– A fost o ofertă?

Fusese o ofertă? Încă mai păstra senzația degetelor lui pe pielea ei, dar nu era dispusă să fie respinsă din nou. Și apoi, mai era și Jason. Reed n-ar fi putut înțelege niciodată așa ceva.

– Dacă durează atât de mult să te gândești la un răspuns, presupun că n-a fost o ofertă, puse el capăt subiectului, pe un ton apăsător, luând-o de braț. Masă la restaurant, sau hamburgeri?

– Hamburgeri, veni răspunsul prompt în urma dependenței pe care o căpătase într-o călătorie mai veche la New York, cu Reed.

Acesta zâmbi ca și cum se așteptase la răspunsul ei și încă mai păstra același licăr amuzat în ochi când ea îi surprinse privirea cu care o urmărea când își ștergea ușor cu șervețelul maioneza de pe bărbie.

– Din fericire, n-am bărbie dublă.....

– Am spus eu ceva?

– Parcă mai era nevoie.....

Ieșiră din restaurant și nu putu să nu se înfioare simțind brațul lui Reed cuprinzându-i umerii, fie chiar și-ntr-un gest

de simplă amiciție.

– Știi, eu....

– Nu vreau necazuri, așa că dați-mi repede banii!

La auzul cererii rostite pe un ton imperativ, degetele lui Reed strânseră instinctiv umărul lui Darcy, în timp ce aceasta privea paralizată tânărul din al cărui buzunar o armă era îndreptată spre ei.

– Stai puțin, începu Reed pe un ton conciliant.

– Dă-i banii, Reed, reuși ea să articuleze cu greutate.

Reed îi aruncă o privire încruntată de îngrijorare, simțindu-i trupul rigid și văzându-i groaza întipărită pe chip.

– Draga mea, fii liniștită.

Cum putea să-i spună să fie liniștită, când un individ îi amenința cu arma?

– Dă-i banii, Reed, dă-i ce vrea!

– Darcy.....

– Reed!

Vocea îi tremura, dar tonul devenise aproape isteric.

– Am spus că nu vreau necazuri, doamnă. Ai auzit-o, se adresă tânărul lui Reed, privind nervos în jur, în parcarea unde nu mai era nimeni în afară de ei. Dă-mi banii și plec.

– Darcy, probabil nici n-are armă adevărată.

– Vrei să-ți dovedesc?

– Reed!

Darcy tremura atât de tare, încât abia se mai putea ține pe picioare. Își dădea seama că va leșina, dar nu-și putea

desprinde privirea de la buzunarul în care tânărul avea arma.

– Poftim! Își scoase portofelul din geantă și-l aruncă la picioarele tânărului ce păru surprins de gestul ei. Și acum, te rog, te rog, pleacă!

Individul luă banii, după care aruncă portofelul și se îndreptă cât putu de repede spre motocicleta lăsată în parcare.

Reed o privea mirat, pe când mintea ei începuse deja să deruleze imaginile cunoscute: oțelul rece al armei îndreptate spre ea, sângele.... Auzi din nou țipătul acela, apoi totul deveni negru înainte de a se prăbuși

Capitolul 6

– A telefonat mama în această după-am....

Diane se întrerupse brusc văzându-l pe Reed intrând cu Darcy în brațe.

– Ce s-a întâmplat? întrebă ea pe un ton calm.

– Am fost jefuiți. Individul a spus că are armă și Darcy..... Vezi și tu.

Darcy încă mai avea privirea plină de groază, fixată într-un punct în față. Era conștientă de ceea ce se întâmpla în jurul ei, dar nu mai avea niciun fel de control asupra realității. Reed o așezase pe canapea și veni imediat cu un pahar cu coniac pe care i-l apropie de buze, dar ea scutură doar din cap, neputând încă rosti nimic. Știa din experiența trecută că nu ajuta nimic; nici alcoolul, nici pastilele nu reușeau să alunge șocul și groaza clipelor trăite.

– Este în stare de șoc, se adresă Reed surorii lui. Cred că ar trebui să chemi doctorul tău.

– Nu! reuși Darcy să articuleze, cu glas stins.

Era primul cuvânt rostit de când îl rugase pe acel tânăr să plece.

– Dumnezeule, Darcy, am fost atât de îngrijorat! Scumpa mea....

– Mi-a fost cumplit de teamă....

– Știu. Iubito, nu te mai gândi la asta.

– Rupert a spus că este legea probabilității, continuă ea ca și când nici nu l-ar fi auzit. Adică, nu mi se mai poate întâmpla din nou. Iată că s-a înșelat..... S-a înșelat atât de mult.....

Deja începuse să aibă privirea pierdută.

– Darcy, ce spui? Ți s-a mai întâmplat să fii jefuită așa, de aceea ai vrut să-i dai banii?

– Le-am spus că nu voi mai putea ieși din casă. Rupert a spus că șansele ca această întâmplare să se repete sunt atât de mici, încât se pot considera practic inexistente.

– Merg să chem doctorul, Reed, anunță încet Diane. Cred că ar trebui s-o duci în pat.

Darcy simți cum Reed o ridică, apoi, ajunși în dormitor, o așeză pe marginea patului, o dezbrăcă și-o întinse sub plapumă; își lăsă mâna inertă în mâna lui, dar în fața ochilor ei apăru din nou arma din care se trăsese focul. Auzi iar detunătura și văzu trupul femeii prăbușindu-se într-un lac de

sânge. Ah, Doamne.... sângele.... Începu să țipe și să plângă în hohote, fără a fi măcar conștientă de ceea ce face.

– Liniștește-te, Darcy, sunt eu, o asigură Reed când începu să se agite în brațele lui, cuprinsă de panică, tremurând din ce în ce mai tare pe măsură ce-și amintea de după-amiaza dinainte. Ești în siguranță.

Unde erau? Aha, în pat..... Patul dublu din camera care le fusese repartizată inițial..... Și era noapte.

– Medicul ți-a administrat un sedativ. Cum te simți?

Exact ca și cu doi ani în urmă – de parcă fusese lovită în piept.

– Încearcă să adormi din nou. Dacă vrei, discutăm mâine dimineață.

– Nu. Îți spun acum. Poate că mâine nu voi mai putea.... și cred că ai dreptul să știi.

Da, măcar atât îi datora lui Reed; îi va povesti o parte din ceea ce se întâmplase cu doi ani în urmă.

– Când crezi că ești pregătită.

Niciodată nu se simțea pregătită să-și amintească de acele momente.

– A intrat în bancă....

– Banca a fost jefuită? Credeam că.....

– Da, știu.... În definitiv, jafurile la bancă sunt ceva ce țin de Vestul Sălbatic, sau de bănci cu un capital mai mare; nu te-ai aștepta ca o bancă dintr-un oraș de provincie de care mulți nici n-au auzit să facă obiectul unei astfel de acțiuni. Tocmai deschisesem când a intrat individul acela cu arma. L-am văzut și am declanșat alarma. Și-a dat seama ce făcusem, a intrat în panică și a început să tragă.

– Ai pățit ceva?

– Nu eu, ci femeia de lângă mine. Lucrasem împreună patru ani, adică de când copilul ei cel mai mic intrase la școală. Avea trei copii și......

Reed o strânse la pieptul lui, el însuși cutremurat de cele auzite, în timp ce lacrimile curgeau din ochii ei ținuți strâns închiși.

– Dumnezeule, Darcy! Nu mi-aș fi putut închipui așa ceva. Ce îngrozitor trebuie să fi fost pentru tine!

– Pentru că am pornit alarma, trei copii au rămas fără mamă și un bărbat, văduv.

– Ai făcut așa cum ai considerat că e mai bine.

– Erau doar niște bani, Reed, doar niște bani și Jayne a murit.

– Scumpa mea, individul ar fi putut trage chiar dacă n-ai fi acționat alarma.

– Poate că da.... sau, poate că nu.....

– Înțeleg.... de atunci, te învinovățești pentru cele întâmplate.

– Și tu ai fi făcut același lucru. Eram o persoană absolut normală, dar după moartea lui Jayne, am avut o cădere nervoasă; parcă eram acoperită de o pătură moale și călduroasă prin care nimic din lumea reală nu ajungea la mine. Rupert a fost cel ce mi-a atras atenția asupra faptului că pătura aceea, încet-încet, mă sufoca.

– Rupert?

– Psihiatrul meu. El m-a învățat cum să-mi revin, zi după zi, concentrându-mă asupra unui singur lucru, pe rând.

– Pentru o clipă, am crezut că.... Așadar, înseamnă că n-a existat niciun bărbat și doar a fost.....

– Ba da, a existat și un bărbat. A fost o greșeală totală din partea mea. Atunci am hotărât că trebuie să vin la Londra, să scap de amintiri.

– Și ai venit să lucrezi pentru mine. Darcy, ai fi putut avea încredere să-mi povestești, aș fi încercat să te ajut.

Pentru prima oară de când începuse să vorbească, ridică privirea spre el.

– Nu e cazul să mă compătimești; în definitiv, eu încă trăiesc.

– Mulțumesc lui Dumnezeu! șopti el cu fața îngropată în părul ei, strângând-o mai tare în brațe.

– Te rog să mă scuzi dacă, preluând eu inițiativa, te-am pus într-o situație neplăcută în fața acelui individ, dar nu

voiam decât să-l văd plecat.

– Niciodată n-am fost și nu voi fi în vreo situație neplăcută când sunt cu tine. Îmi dau seama cât de greu ți-a fost să-mi spui toate acestea.

– Da, mi-a fost.

– Crezi că acum ai putea dormi?

Ciudat, dar simțea că putea dormi. Timpul mai estompase puțin groaza cu care rememora circumstanțele morții lui Jayne, iar faptul că împărtășise totul lui Reed făcea totul mai suportabil. Întotdeauna exclusese posibilitatea de a-i dezvălui acea etapă de a cărei amintire chinuitoare încerca să scape, dar acum că o făcuse, era mult mai liniștită și legătura dintre ei căpătase ceva deosebit.

– Bun! zâmbi el, văzând-o căscând. Dacă ai nevoie de ceva, sunt lângă tine.

Darcy nu și-ar fi imaginat vreodată că poate să adoarmă atât de liniștită în brațele lui Reed, dar exact asta se-ntâmplă.

Ziua următoare, acesta n-o părăsi nicio clipă. Rămaseră acasă și petrecură tot timpul la piscină. Diane plecase din nou cu Chris la hotel, de data aceasta – după cum bănuia Darcy – pentru a-i lăsa singuri. Ea încă mai simțea o senzație de slăbiciune gândindu-se la cele întâmplate cu o zi în urmă, dar se simțea atât de ocrotită de Reed, încât se relaxase aproape total.

– Reed, n-ar trebui să te ocupi de altceva? îl întrebă ea la un moment dat, după-amiază târziu, în timp ce erau la

piscină.

– Întrebarea ta îmi dă idei.....

– Am vrut să spun..... n-ar trebui să mergi să te întâlnești cu diverși vechi parteneri de afaceri?

– Nu te mai gândi la asta, Darcy; rezolv eu altă dată.

– Dar.....

– Dac-aș fi știut prin ce ai trecut, nu te-aș fi implicat niciodată în povestea asta.

– De unde era să știi? Și apoi, se știe că riscul este de o dată la un milion ca aceeași persoană să fie de două ori victima unui atac armat.

– Uite că ți s-a întâmplat. Și gândul că poți fi în pericol mă înnebunește.

– Mă simt bine, acum. Rupert spunea.....

– Aș vrea și eu să discut cu acest Rupert; ai numărul lui de telefon la tine?

– Reed, e psihiatrul meu!

– Am înțeles asta foarte bine.

– O mulțime de oameni consultă psihiatri. Nu sunt nebună.

Reed se ridică brusc din șezlongul unde stătea întins și-i luă mâinile într-ale lui.

– Știu că nu ești nebună. Vroiam doar să-l întreb pe Rupert ce aș putea face pentru tine.

Darcy își simți ochii umezindu-se brusc. Era obișnuită ca oamenii s-o privească în mod ciudat și chiar să se îndepărteze

de ea când auzeau că merge la psihiatru, dar trebuia să-și dea seama că Reed era cu totul altfel.

– Nu trebuie nimic altceva decât ceea ce faci.

– Mă simt îngrozitor de neputincios!

Categoric, nu-i era deloc ușor să suporte o asemenea stare de fapt tocmai lui, căruia îi plăcea să aibă totul sub permanent control.

– Ai mers la poliție ieri?

– Le-am telefonat și le-am povestit ce s-a întâmplat; am descris amănunțit acel individ, deși nu prea cred că ajută la ceva..... Au pătruns tot felul de oameni în Florida, inclusiv hoți. Îți voi da înapoi banii pierduți.

– Nu banii erau importanți.....

– Lucrai pentru mine când s-a întâmplat.

– Petrecusem o zi plăcută alături de bărbatul pe care....

Tăcu brusc, evitându-i privirea, încurcată.

– Cu bărbatul pe care....? insistă el, cum era de așteptat.

– Pe care îl respect și a cărui companie îmi face plăcere. Erau doar câțiva dolari, Reed. Să nu încerci să mi-i dai înapoi, căci.....

– Căci.....

– Nu mă tem de tine, Reed Hunter!

– Sper. Tot așa cum sper că nu te temi nici de asta....

"Asta" se dovedi a fi trupul lui întins într-o fracțiune de secundă peste al ei, cum stătea pe șezlong, făcându-le astfel să se muleze unul pe celălalt, ca două jumătăți ale aceluiași

întreg.

– Nu-i așa, Darcy?

– Nu, cu tine nu, șopti ea, arcuindu-se pentru a simți mai bine atingerea buzelor lui moi.

– Dar cu alți bărbați.....?

Nu vroia să vorbească despre Jason acum.

– Nu există alt bărbat, Reed.....

– Dar Marc?

– Reed, te rog. Te rog....

Era înnebunită de dorință, căci numai el știa să dea trupului ei acele senzații unice.

– Dumnezeule, dacă-i așa....

Da, așa era de fiecare dată când o săruta; realitatea își ștergea conturul și nimic altceva nu mai avea importanță în acel crescendo de senzații. Se lăsă acum descoperită și descoperea la rândul său cele mai nebănuite senzații; gesturile completau gândurile și, spontan, surprinzător, fiecare venea în întâmpinarea celuilalt.

– Ah, Darcy, e minunat..... Vreau.....

– Bună, am venit! se auzi vocea Dianei din direcția casei. Sunteți la piscină? Reed? Darcy?

– Îi tot spuneam mamei că mi-ar fi plăcut să fiu singurul ei copil, dar niciodată nu mi-am dorit acest lucru mai mult decât acum. Ai cele mai minunate mâini din lume, spuse el cu voce întretăiată, sărutând-o prelung pe buze, după care plonjă în bazin și-ncepu să înoate cu mișcări viguroase.

Darcy tocmai își încheiase din nou sutienul de la costumul de baie, când Diane ajunse lângă ea.

– Ai avut o zi bună? o întrebă ea politicos, evitându-i privirea.

– Destul de bună, răspunse Diane cu un aer distrat, continuând să-l privească pe Reed cu subînțeles. Cum te simți acum?

– Mai bine, mulțumesc. Reed și cu mine tocmai am petrecut o zi plăcută lângă piscină.

– Înr-adevăr, pare relaxat. Mă duc să pregătesc ceva rece de băut, poate asta îl va răcori pe Reed și pe dinăuntru.

După cât de amuzată părea Diane, pesemne că Reed avea dreptate acuzând-o că o făcuse intenționat, când, puțin mai târziu, se-mbrăcau amândoi pentru cină în camera lor. Darcy îl înțelegea perfect, căci și ea și-ar fi dorit să fie singură cu el, numai că lucrul acesta era imposibil, căci toată familia se strângea din nou la un grătar.

De data aceasta, Reed ajuta la pregătirea cinei, iar ea era așezată lângă Linda.

– Ne-a povestit Diane ce s-a întâmplat ieri; sper că acum te simți mai bine.

– Da, mult mai bine, mulțumesc. Doctorul a spus că am avut un șoc, încercă ea să minimalizeze toată povestea, făcând-o să pară o banală întâmplare de care tot spera să nu mai amintească nimeni.

– Trebuie să fi fost îngrozitor. Numai să nu te facă să-ți

schimbi părerea despre țara noastră.

– Deloc.

Era convinsă că Reed nu intrase în amănunte în legătură cu motivele care au făcut-o să reacționeze atât de puternic.

– De fapt, nicăieri nu mai ești în siguranță.

– Da, așa e și în Anglia.

– Știi..... aș vrea să-mi cer scuze pentru seara trecută..... De fapt, eu și cu Wade am stabilit ca regulă să nu ne implicăm niciodată familia în certuri. Cred că vi s-a părut o impolitețe din partea noastră.

– De fapt, nici nu v-ați certat....

– Trebuia să ne fi văzut când am ajuns acasă! Wade este un bonom cea mai mare parte a timpului, dar și când se enervează!

– Adesea, certurile ajută la clarificarea unor situații.

– Nu și în cazul acesta. Nu înțeleg de ce această dorință puternică a bărbaților de a procrea.

– Nu cred că e tipic numai bărbaților....

– Atunci, ce nu e-n regulă cu mine?

– Totul e-n regulă, numai că ai nevoie de ceva mai mult timp!

– Mă-ntreb dacă voi avea, spuse Linda pe gânduri, privind spre soțul ei, care, cu un aer relaxat, râdea și-l ajuta pe Reed.

Darcy ar fi vrut să-i fie cumva de folos, dar ce sfat putea ea să dea în legătură cu căsnicia și copiii?

– Nu te lăsa copleșită de problemele familiei mele, spuse

Reed cu blândețe, așezându-se lângă ea după cină și luându-i mâna în a lui. E treaba mea să mă ocup de asta. Am văzut expresia de pe chipul tău mai devreme, după ce ai discutat cu Linda.

– E tare nefericită.

– Da; la fel și Wade. Dar a promis să discute încă o dată cu ea, când ajung acasă.

Așadar, Reed profitase de ocazie pentru a discuta serios cu vechiul lui prieten.

– Linda pare foarte hotărâtă.

– O cunosc foarte bine pe sora mea ca să-mi dau seama că problema cea mai mare acum e să-și depășească încăpățânarea. Îi plac copiii, va fi o mamă grozavă și.... La naiba, își vor rezolva singuri problema, fără ajutorul meu sau al tău. Iar tu vei fi mult prea ocupată să mă ajuți pe mine să-mi rezolv problema, ca să te mai preocupe ei.

– Ce problemă ai tu?

– Să termini ceea ce ai început.

– Eu? Am început eu ceva? se prefăcu ea indignată. Nu e.... cam devreme să mergem la culcare? Ce-or să creadă ai tăi?

– Mă interesează doar ce credem noi. Și apoi, nici nu mergem la culcare, încă. Darcy și cu mine vom sta puțin în jacuzzi, anunță el imediat pe un ton ce nu lăsa loc niciunui comentariu.

Amenajat în partea cealaltă a grădinii și înconjurat de panouri înalte, bazinul cu jacuzzi le garanta intimitatea. Apa

era caldă și se transforma în vârtejuri la comanda unui buton, relaxându-le trupurile.

– Îți place?

– Foarte mult, șopti ea, simțind cum toți porii i se deschid pentru a primi mângâierile lui Reed. Ești sigur că așa ceva e legal?

– Ce anume? Jacuzzi? Da, perfect legal. Nu același lucru îl pot spune despre ceea ce vom face noi aici.

– S-ar putea să nu fie posibil.....

– Facem pariu?

Darcy cedă vrăjii buzelor lui.

– În noaptea aceasta, voi săruta fiecare pistrui.

– Nu mai vorbi, Reed. Începe.....

– La ordinele dumneavoastră, doamnă.

– Știi..... Numai să nu te aștepți să fiu la fel de versată ca celelalte femei cu care ai avut de-a face, Reed. Singura mea relație a fost foarte.... limitată.

– Mă bucur. Poate e o dovadă de șovinism și e total nedrept din partea mea, dar nu cred că aș putea suporta să știu că ai făcut dragoste cu un alt bărbat așa cum vei face cu mine.

Categoric, experiența cu Reed avea să fie ceva cu totul diferit față de ce trăise cu Jason. Simțise de la bun început că relația cu acesta din urmă fusese o greșeală, tot așa cum își deschisese inima din prima clipă pentru a primi această iubire, fie și neîmpărtășită.

– Iubește-mă, Reed.

– Ah, de câte ori mi-am imaginat această clipă.... Trebuie să plecăm de aici imediat. Imediat! Înțelegi ce spun? Nu zâmbi așa, nu e nimic amuzant. Nu mi s-a mai întâmplat așa ceva de când eram în liceu.

Trecură grăbiți pe lângă familia lui, Reed explicând că trebuia s-o ducă la culcare fiindcă se simte obosită și, odată ajunși în cameră, Darcy nu putu să nu izbucnească în râs față de comicul situației.

– Te amuzi, dar se pare că trupul te trădează și pe tine; nici tu n-ai rămas chiar indiferentă, spuse el privindu-i ostentativ sânii.

Într-un hohot de râs, Darcy se prăbuși în brațele lui, dăruindu-i-se cum n-o mai făcuse cu niciun bărbat.

Capitolul 7

– Dacă a mai existat un bărbat înaintea mea, cum de ai fost virgină, Darcy?

Se așteptase la această întrebare din partea lui încă de când îi simțise surprinderea față de lipsa ei de experiență. Mai făcuseră dragoste încă de două ori înainte de a adormi unul în brațele celuilalt, iar acum, dimineață, când nu mai putea ocoli răspunsul, nu se simți în stare să-l privească în ochi.

– În ultima clipă, el.... Jason.... și-a dat seama că nu mă vrea.

Își amintea foarte bine cât de umilită se simțise când nu reușise să-i inspire acestuia nicio dorință; se-mbrăcaseră amândoi în tăcere, știind că nu vor mai repeta niciodată experiența. Acum, de când îl cunoscuse pe Reed, nu putea fi

decât recunoscătoare pentru relația neconsumată cu Jason.

– Îl iubeai?

Întrebase cu o voce răgușită, iar din tonul său era clar că povestea îl uimise.

– Credeam că.... aveam nevoie unul de celălalt, răspunse ea evaziv. Pur și simplu n-a mers.

– Și acum?

– Mă bucur că ai fost primul, Reed. Cu tine, a fost perfect. Reed....?

Îl privea acum cu ochi strălucitori și se-ntristă când îi văzu chipul întunecat de o umbră de incertitudine. Doar nu regreta deja noaptea trecută! Nu, nu se putea, când totul fusese atât de minunat!

– A doua oară când am făcut dragoste, când mi-am dat seama că nu erai obișnuită să iei măsuri de precauție, am avut grijă.... dar prima oară.... Oricum, în clipele acelea nu m-aș fi putut opri pentru nimic în lume.

Gândul că ar putea rămâne însărcinată după acea noapte de dragoste o șoca tot atât de mult ca pe el, dar din motive diferite: considera că ar fi fost pentru ea o fericire nemeritată să aibă copilul lui Reed.

– Totul va fi în regulă, Reed, îl asigură ea, întinzându-și trupul peste al lui, înnebunită de plăcerea de a-l simți fremătând.

– Îmi vei spune dacă nu e?

– Sigur că da. Sunt convinsă că n-ai pretinde niciodată să

mă căsătoresc cu tine și nici n-ai amenința că-mi iei copilul.

– Darcy, asta e o problemă serioasă.

– Da, copiii sunt de obicei o problemă serioasă. Dar.... nu ești cam prematur? Am petrecut doar o noapte împreună.

– Vor mai fi și altele?

Cum avea să trăiască de acum încolo fără să-și petreacă fiecare noapte în brațele lui și fiecare zi alături de el?

– Vrei să mai fie?

– Ce întrebare stupidă de pus unui bărbat în starea mea!

– Sunt a ta atâta timp cât mă vei vrea, Reed.

– De ce?

– De ce....? repetă ea încet, luată prin surprindere și speriată în același timp de întrebarea lui.

– Da. Și, pentru numele lui Dumnezeu, să nu spui că motivul este că mă placi și mă respecți.

– Bine, dar așa e.

– Chiar dacă a fost atât de ușor să faci cu mine ce vrei noaptea trecută?

Știa că Reed încerca să detensioneze atmosfera dintre ei, dar își dădea bine seama că întrebarea pe care i-o pusese înainte fusese cât se poate de serioasă. Expresia lui când pretinsese cât de vulnerabil se simțise în fața ei îi readuse zâmbetul pe buze – un zâmbet pe care el îl declară irezistibil.

– Nu-mi zâmbi așa..... nu-mi face asta..... căci nu mai răspund de consecințe.

"Consecințele" continuară să-i mai țină câtva timp în pat

și, când coborâră în bucătărie, Diane și Chris erau deja plecați.

– Ai ars cumva micul dejun? întrebă Darcy când Reed tocmai se pregătea să ducă în curtea interioară ceea ce pregătise pentru ei.

– Nu, sunt câteva incendii izbucnite în câteva locuri în păduri din cauza secetei îndelungate. Mirosul de fum se simte de la distanță de zeci de kilometri.

– Sunt oameni care au avut de suferit?

– Nu încă, dar pericolul se menține încă.

– Îngrozitor.

– Este ceva cu care te obișnuiești, când locuiești aici.

Mirosul de fum persistă toată ziua și incendiile nou izbucnite făceau deja subiectul articolelor din ziarele de seară.

– Vom pleca acasă în câteva zile; mă voi ocupa de aranjarea călătoriei, o anunță Reed în aceeași seară.

Erau amândoi în pat, după ce făcuseră din nou dragoste.

– Asta intră în atribuțiile mele, parcă.....

– Nu mai poți fi secretara mea, Darcy, spuse el liniștit, deși privirea i se întunecase brusc.

Darcy își simți fiecare fibră încordându-se; se ridică puțin ca să-l privească, încă sperând că nu putea fi adevărat ca el să fi spus așa ceva, că poate totuși i se păruse.

– De ce naiba, nu?

– Pentru că suntem iubiți.

Dacă lucrul acesta lui i se părea rezonabil, pentru ea continua să fie de neînțeles.

– Ce importanță are faptul acesta din punct de vedere profesional?

– Acum, nu mai pot lucra cu tine, Darcy.

Nu, nu putea fi adevărat; pesemne încerca s-o tachineze, deși regretul din privirea lui nu-i dădea niciun temei să mai spere la așa ceva.

– Ar fi trebuit să-mi spui regulile înainte, Reed. M-aș fi gândit bine înainte de a face dragoste cu tine.

– Ai fi preferat să fii secretara mea?

– Prefer să fiu și iubita și secretara ta! izbucni ea, ridicându-se furioasă din pat.

– Asta nu se poate.

– Pentru numele lui Dumnezeu, de ce?

– Înțelege că am de condus o afacere foarte importantă, care mă solicită tot timpul zilei; n-am timp să-mi alerg secretara prin birou.

– Să-ți alergi.... Reed, încetează cu prostiile astea!

– De unde știi că sunt prostii?

– Te cunosc foarte bine. Dumnezeule, nu sunt tipul de femeie care să scoată din minți un bărbat doar apărând în încăpere.

– Este exact efectul pe care-l ai asupra mea.

– Pesemne că tu ești excepția. Jason nici măcar.....

– Nu mă interesează efectul pe care-l ai asupra altor

bărbați, scrâșni el din dinți, ridicându-se enervat și îmbrăcându-se cu halatul. Tot ce știu, este că sunt înnebunit doar privindu-te!

Nu, nu vroia să nu mai poată lucra pentru el, să-i fie doar amantă. Toată atitudinea lui i se părea lipsită de orice rațiune.

– Înseamnă că ai ascuns foarte bine lucrul acesta atâtea luni.

– Nu m-am ascuns deloc, numai că erai prea naivă ca să observi!

– Naivă! Nu sunt.....

– Darcy, să nu ne mai certăm, se rugă el obosit, trecându-și degetele prin părul negru și des. Suntem buni împreună așa, atât de buni, încât să nu facem ceva să stricăm asta.

Din punctul ei de vedere, se și întâmplase. Cum se aștepta să mai facă dragoste cu el ca și când nu i-ar fi spus că, imediat ce se vor întoarce la Londra, va rămână fără slujbă?

– Nu-ți spun să nu mai vii chiar din prima zi, Darcy, și vreau doar să începi să-ți cauți alt serviciu după ce ne întoarcem.

– Și până îmi găsesc?

– Continuăm așa.

– Așa cum suntem acum, sau așa cum eram?

– Cum suntem acum. Nu pot reveni la relația aceea platonică.

– Și cam cât timp crezi că mă vei vrea amantă?

– Darcy....

– Cât timp, Reed?

– Cum naiba vrei să știu? Darcy, nici măcar nu sunt sigur.....

– Nici eu, îl întrerupse ea ferm. Nu sunt nici eu sigură deloc. Ar fi trebuit să-mi spui condițiile acestei legături, Reed. Uite, din întâmplare, prefer să-ți fiu secretară!

– Nu-i adevărat! Nu poate fi adevărat ce spui.

Sigur că nu era, dar dacă ar fi trebuit să aleagă între a-i fi amantă timp de câteva săptămâni și a rămâne pe postul de secretară permanentă, știa că ar fi ales ultima variantă, căci cel puțin, astfel ar fi putut rămâne în continuare alături de el.

– Vorbesc foarte serios, Reed.

– Ești supărată. S-au întâmplat atâtea în ultimele zile..... N-ar fi trebuit să las ca lucrurile să ia o astfel de întorsătură atât de repede.

– Reed, chiar dacă m-a tulburat întâmplarea cu jaful, știu bine ce vorbesc. Cum te poți aștepta să vreau să renunț la serviciu – o muncă pe care o găsesc foarte interesantă și care-mi place foarte mult – pentru a deveni amanta ta pentru câteva săptămâni?

– Darcy.....

Nu, era imposibil să-l facă să înțeleagă.

– Cred că mă voi muta în celălalt dormitor, dacă n-ai nimic împotrivă.

– Ba am, cum să nu! Îți dai seama cât am așteptat să fac dragoste cu tine, să....

– Să ajung în cele din urmă în patul tău? termină ea exasperată, fără să-i mai pese de furia care, întunecând privirea lui, era întotdeauna un semn rău prevestitor. Ai spus că m-ai dorit încă de la început, ceea ce înseamnă șase luni, trei săptămâni și două zile!

– Nu-mi mai atribui cuvinte pe care nu le-am spus!

– Vai, te rog să mă scuzi! De altfel, nu voi mai spune niciun cuvânt. Voi fi bucuroasă să mă ocup de călătoria de întoarcere, ca ultimă atribuție în calitate de secretară a ta. Ceea ce nu înseamnă că intenționez să-ți devin amantă!

– Darcy.....

Rostise numele ei mai mult ca un geamăt, dar Darcy ieși repede, ca să nu se înduioșeze de expresia bulversată și îndurerată a chipului lui. La naiba, ce-și închipuise? Că va sta cu el câteva săptămâni, sau cât avea să dureze până se va plictisi de ea, după care va continua cu un alt post și un alt serviciu?

Dumnezeule, totul fusese perfect cu o noapte în urmă! Dar avea și el dreptate, totul se întâmplase atât de repede, încât nici n-avuseseră timp să se gândească. Reed, cel puțin, părea să nu se fi gândit. Pesemne că abia după, își dăduse seama de penibilul situației de a lucra cu o femeie cu care făcuse dragoste.

Stătea întinsă în pat, îngrozitor de singură și de tristă,

gândindu-se că poate acționase prea impulsiv. Numai că văzuse, în cele câteva luni de când lucra pentru Reed, prea multe femei intrând și ieșind cu aceeași rapiditate din viața lui, pentru a fi dispusă să ia locul uneia dintre ele. Crezuse că ține sincer la ea. De fapt, sigur că ținea la ea, dar nu așa cum sperase. Îi fusese alături după trauma trăită și-l iubea cu atât mai mult pentru aceasta. Îi aprecia până și sinceritatea față de ea, numai că.... nu-i era de-ajuns.

Ce se va întâmpla cu ei? Probabil nici Reed nu mai era sigur de nimic. Ce încurcătură!

– Darcy! Darcy, pentru numele lui Dumnezeu, trezește-te!

Împinse iritată mâna care îi zgâlțâia insistent umărul; era obosită, nu vroia decât să doarmă în continuare.

– Darcy, trebuie să te trezești!

– Pleacă! mormăi ea spre vocea care nu renunța să-i întrerupă visurile, apoi se întoarse pe partea cealaltă, simțindu-se în deplină siguranță la adăpostul cearșafului mătăsos.

Numai că refugiul ei nu rezistă mâinii din ce în ce mai insistente care o mișca până o smulse din vis.

– Reed! Cât e ceasul? Dumnezeule, ce târziu e, trebuia să mă fi trezit mai devreme, bombăni ea când, cu privirea încă încețoșată de somn, reuși totuși să vadă că era ora zece.

– Darcy, n-avem timp. Îmbracă-te, spuse el pe un ton imperativ, deschizând sertarele comodei unde era îmbrăcămintea ei și aruncând pe pat articole scoase la întâmplare. Voi încerca să-ți fac eu bagajul până ești gata.

Îl privea înmărmurită, în timp ce el începuse deja să-i arunce lucrurile în valiză.

– Darcy! strigă el încă o dată când, întorcându-se întâmplător spre ea, văzu că încă nu făcuse nicio mișcare. Pentru numele lui Dumnezeu, îmbracă-te, dacă nu vrei să te iau de aici așa cum ești!

– Plecăm acum? Nu sunt curse de avion decât mai târziu.

– Știu. Să mergem, ordonă el ferm, închizând valiza în care pusese atât cât reușise până atunci. Nu mai e timp să te îmbraci.

– Bine, dar unde mergem? Reed.....

Deodată, acesta rămase nemișcat, liniștindu-se pentru câteva clipe din acea agitație.

– Unul din incendiile de la pădurile din apropiere a scăpat de sub control. Flăcările se întind cu viteză mare în această direcție. Înțelegi?

Darcy făcu exact ce i se spusese, știind că și el era la fel de uluit ca și ea de întreaga situație, mai ales când ieșiră din casă și-i izbi mirosul de fum înecăcios, dar mai ales când văzură

flăcările amenințând de la o distanță nu prea mare.

– Chris și Diane? reuși ea să întrebe, după ce ajunseră alergând la mașină.

– Chris e la serviciu și Diane la cumpărături.

– Ceilalți...?

– Toată lumea e avertizată, informă el laconic, pornind motorul.

– Reed.... începu ea, parcă hipnotizată de dansul sălbatic al limbilor de foc.

– Da.

– Vom reuși să scăpăm? reuși ea să termine întrebarea, detașându-și cu greu privirea de imaginea amenințătoare.

– Crezi că voi îngadui să ne mai despartă ceva? spuse el blând, expresia încrâncenată de pe chipul lui detensionându-se deodată.

– Te rog, Reed, vorbesc serios.

– Și eu. După ce-am dormit singur noaptea trecută, am hotărât că nimic, dar absolut nimic nu mă va ține departe de patul tău pe viitor.

Spusese aceasta cu ceva din obișnuita lui aroganță și siguranță de sine. Darcy îl privi curioasă, dar nu era momentul să pună întrebări. Deocamdată, trebuia acționat. Avea să vină și timpul întrebărilor.

Capitolul 8

Firește, puseseră tot felul de întrebări toți: Wade, Linda, Diane. La ora opt seara, Darcy se simțea atât de obosită, încât nu-și dorea nimic altceva decât să doarmă.

Fusese o chestiune de minute, și dacă Reed n-ar fi acționat prompt și cu sânge-rece, n-ar mai fi putut scăpa de tăvălugul flăcărilor. Darcy știa că-i datora viața, că fără luciditatea și prezența lui de spirit, ar fi fost și ei acum numai scrum, așa cum era casa Dianei și a lui Chris. Când focul se liniștise, insistase ca Reed s-o ducă să vadă ce se întâmplase. Era greu de crezut că fusese posibil ca toată acea splendoare să se transforme într-un morman de cenușă.

Reed regretase atât de mult că o dusese să vadă acea nenorocire, încât insistase să treacă apoi și pe la spital, pentru a i se face un consult și abia după ce medicul îl liniști

în privința stării ei, merseră acasă la Linda.

Lui Darcy îi părea îngrozitor de rău pentru Chris și Diane, care pierduseră totul. Diane acceptase situația cu curaj, liniștindu-se la gândul că nu existaseră victime. În schimb, Chris era încă în stare de șoc când sosiseră amândoi mai târziu; vorbise puțin și Darcy se simți înduioșată de suferința lui. Sigur, locuiau acum la hotelul lor, dar casa – orice casă – este parte din viața celor care locuiesc în ea, depozitarul atâtor amintiri.

– Îmi pare îngrozitor de rău, spuse Darcy, venind sub impulsul momentului lângă el și prinzându-i ușor brațul, într-un gest de compasiune.

– Îți pare rău? repetă el, parcă surprins, privind-o pătrunzător.

– Trebuie să fie atât de dureros pentru voi.

– Eu.... da. Diane, ar trebui să plecăm.

Diane, care tocmai discuta cu Linda și cu Marie, îl privi nedumerită, surprinsă de tonul lui atât de brusc.

– Iubitule.....

– Să mergem. Sunt sigur că Darcy și Reed vor să se culce.

– Bine, dar....

– Să mergem, insistă el, ținându-și pumnii strânși.

– Știu că este o lovitură pentru el, șopti Mike după plecarea celor doi, forțată în mod inexplicabil de Chris, dar în definitiv și Diane și-a pierdut casa.....

– Lasă-i! comentă Reed, morocănos. A fost o zi

îngrozitoare pentru toți. Cred că după un somn bun, mâine dimineață totul va părea mai puțin catastrofal.

– Pe mine una, acest incendiu m-a învățat ceva foarte important. Viața e mult prea scurtă pentru încăpățânări de tipul celei de care am dat dovadă în ultimul timp, spuse Linda vădit emoționată, întorcându-se spre soțul ei. Dragul meu, aș putea să te ademenesc în pat?

– Ai putea să mă ademenești și să mă arunc în prăpastie de pe o stâncă, știi bine.

– Te-aș putea ademeni să-mi dăruiești un copil?

Wade înghiți convulsiv, incapabil să articuleze un cuvânt pentru câteva clipe.

– Ești sigură că îți dorești cu adevărat? N-am de gând să te mai presez în vreun fel. Și eu am învățat din întâmplarea de astăzi că a fost o prostie din partea mea. Te am pe tine, ce altceva mai vreau?

– Îți voi arăta, șopti Linda seducător. Să mergem în pat să discutăm.

– Ce idee bună! Vă rugăm să ne scuzați, se adresă el în glumă celorlalți. Soția mea are ceva urgent de discutat cu mine.

– Norocosule! comentă Mike, întotdeauna pus pe glume. Să mergem și noi, scumpa mea soție, să stăm strâns îmbrățișați!

Darcy așteptase tot timpul, cu trupul fremătând, momentul în care ea și Reed vor merge la culcare; se temea

și deopotrivă anticipa plăcerea acelei clipe. Nu mai era sigură de ceea ce Reed vroia de la ea, dar știa bine ce-l putea face să vrea de la ea, fie doar și pentru câteva ore. Și, în seara aceasta avea nevoie de el, avea nevoie să-l simtă din nou aproape, mai mult decât de orice altceva.

Stătea în pat și-l privea, prin ușa deschisă a băii, bărbierindu-se. Câteva riduri mai pronunțate în jurul ochilor și gurii erau singurul indiciu că ziua aceea lăsase urme și asupra lui. Acționase cu atâta luciditate și stăpânire de sine, încât nimeni, nici măcar ea, nu păruse să-și dea seama că și el resimțise șocul. Merse imediat la el și, cuprinzându-l în brațe, își lipi capul de pieptul lui.

– A fost îngrozitor!

– Da. Amintește-mi să nu te mai iau niciodată în vreo călătorie în interes de serviciu, șopti el în timp ce-i săruta părul. Până acum, bilanțul este următorul: am reușit să te fac să leșini în avion, să fii victima unui jaf în plină stradă și acum..... incendiul acesta nenorocit. N-ar fi trebuit să te aduc și să te expun la toate acestea!

– Nu aveai cum să știi.....

– Pleci acasă mâine, o întrerupse pe un ton ce nu lăsa loc de comentarii.

– Dar.... încercă totuși Darcy.

– Am rezervat deja bilet de avion.

– Înțeleg.

– Sper din tot sufletul să poți uita această călătorie, spuse

el strângând-o în brațe.

– Dar încă n-ai descoperit cine te-a trădat. Ai nevoie de mine aici pentru asta.

– Oare?

– Așa ai spus.

– Da, așa credeam. Dar acum vreau doar să te întorci la Londra cât mai repede.

– Nu vii și tu cu mine?

– Nu. Decât dacă situația se rezolvă până atunci.

– Până mâine? Bine, dar....

– Nu te mai gândi, Darcy. Nu te-aș fi adus aici, dacă....

– Dacă.....? Reed.....

– Darcy, aș vrea să facem dragoste în noaptea asta.

Rămase uimită de expresia dură și încordată de pe chipul lui, de modul direct în care-i vorbise. Ceea ce-i spusese de dimineață în mașină, despre toate nopțile pe care vroia să le petreacă împreună cu ea, fusese doar sub impulsul momentului, în tensiunea acelor clipe de pericol. Dar, după o noapte petrecută fără el, drept orice răspuns, Darcy se desprinse din brațele lui, pentru a-și putea dezbrăca, dintr-o mișcare, cămașa de noapte.

– Nu mai e nevoie să-ți spun cât de mult te doresc și am nevoie de tine, șopti el, cu răsuflarea întretăiată, desfăcându-și prosopul din jurul taliei.

– Din acest punct de vedere, bărbații sunt net dezavantajați.

– Sărută-mă....

Se redescopereau ca de fiecare dată cu aceeași pasiune, numai că acum se adăugase bucuria pură cu care savurau însăși viața. Urcaseră culmi de exaltare, până ce, în cele din urmă, se prăbușiră într-un somn adânc, chiar acolo pe covorul moale unde se aflau.

Căldura devenise insuportabilă, abia mai respira din cauza fumului care-i umplea plămânii, iar strălucirea amenințătoare a flăcărilor o făcu să-și acopere instinctiv ochii cu palmele.

Darcy se trezi din coșmar, transpirată și cu respirația grea; imaginile fuseseră atât de reale, încât și acum mai tremura de frică. Întinse mâna, dar Reed nu era lângă ea. Aprinse veioza: după adâncitura din pernă, se părea că acesta dormise câtva timp, după ce o așezase în pat. Ceasul de pe noptieră arăta ora trei dimineața. Poate și el fusese chinuit de un coșmar și ieșise să ia puțin aer.

Își puse repede cămașa de noapte și porni în căutarea lui.

Casa familiei O'Neal era tot atât de elegantă cum fusese a Dianei și a lui Chris, dar se afla într-o zonă mai locuită. În living și în bucătărie nu era nimeni, dar se auzeau voci din

curtea interioară în care se afla piscina. Poate că Linda sau Wade se alăturase lui Reed în plimbarea sa nocturnă.

Se opri brusc când îl văzu pe Chris Donavan alături de Reed. Acesta din urmă veni imediat lângă ea, cuprinzându-i umerii cu brațul, îngrijorat de paloarea ei.

– Ce s-a întâmplat?

– Nimic, am avut doar un vis urât.... Îmi pare rău că v-am întrerupt, adăugă ea privind curioasă spre Chris, mai palid și mai încordat decât când plecase.

– Chris și cu mine discutam.....

– Nu știam unde ești. Acum, mă duc înapoi la culcare.

– Nu! interveni Chris, ridicându-se. Nu pleca din cauza mea.

Darcy făcu câțiva pași spre el, punându-i mâna ușor pe braț.

– Nici nu pot să-ți spun cât de rău îmi pare pentru voi.....

– Nu, nu trebuie, începu Chris, aproape înecându-se, cerând din priviri ajutor lui Reed. Dacă n-aș fi fost eu.....

– Darcy, poate ar trebui să mergi să te îmbraci.....

– Nu! Darcy are dreptul să audă ce am de spus. Este implicată și ea, având în vedere tot ce s-a întâmplat de când a venit aici. Dumnezeule, ar fi putut să moară azi din cauza mea; amândoi ați fost la un pas de o nenorocire.

– Dar n-am pățit nimic, Chris.

– Nu te poți învinovăți pentru o calamitate naturală, adăugă Darcy, în mod rațional.

– Din cauza mea, tu și Reed ați fost aici în momentele acelea, izbucni Chris, cu o privire plină de durere.

– Ce tot spui.....

Brusc, ochii ei se măriră de uimire, dându-și seama de implicația cuvintelor lui. Chris să fi fost cel pe care-l căuta Reed? Ea refuzase să creadă că putea fi vorba despre oricare din membrii familiei, dar Chris Donavan ar fi fost ultimul pe care să-l suspecteze.

– Cred că ar trebui să vă las singuri să discutați, sugeră ea, privind întrebător spre Reed.

– Chris? întrebă acesta pe un ton liniștit, lăsându-i cumnatului său decizia.

– Aș dori ca Darcy să rămână să asculte.

– Putem bea ceva, până când Darcy, merge să se îmbrace.

Ah, de ce nu înceta să-i tot spună să se îmbrace! Cămașa ei de noapte din bumbac era o ținută cât se poate de decentă și era mult mai important să audă ce avea Chris de spus.

– Darcy! insistă Reed mai aspru, văzând-o că încă rămăsese în cameră.

Reed privea ostentativ la cele două șlițuri ale cămășii ei de noapte, care-i dezgoleau coapsele până sus, făcând-o, în sfârșit, să înțeleagă. De parcă, în starea în care se afla, Chris ar fi putut observa un astfel de amănunt! În sfârșit, plecă, spunând că revine în câteva minute.

Chris. Nu-i venea să creadă și nici nu putea înțelege ce l-ar fi determinat să facă așa ceva; avea tot ce-și dorea – o

soție frumoasă și iubitoare, un hotel prosper..... De ce să se folosească astfel de Reed?

Când se întoarse, cei doi bărbați se mutaseră în living. Darcy luă fără să comenteze paharul cu whisky oferit de Reed și se așeză, cu el în mână. Cine știe, poate va avea nevoie de el mai târziu!

Acum că-și pusese lentilele de contact, vedea clar în ce hal arăta Chris – livid, cu obrajii supți, ochii în fundul orbitelor; privea în gol, ținând paharul strâns cu amândouă mâinile.

– Chris..... îl îndemnă Reed.

Acesta păru să fi observat abia atunci întoarcerea lui Darcy și, înainte de a începe să vorbească, luă o înghițitură din băutura a cărei usturime arzătoare cu siguranță că nici n-o simțise.

– În primul rând, trebuie să te laud pentru stăpânirea de care dai dovadă. Dacă aș fi fost eu în locul tău, mai întâi aș fi tras niște pumni, apoi aș fi ascultat explicațiile.

– Nu sunt excluși nici acum câțiva pumni..... nu în numele meu, ci al lui Darcy și al Dianei.

La auzul numelui soției sale, Chris deveni și mai pământiu la față.

– N-am vrut să fac rău nimănui. Doar.....

– Începe cu începutul, Chris.

– Începutul? Ar trebui să mă întorc cu mulți ani în urmă!

– Atunci, fă-o.

– Anii de facultate. A trebuit să muncesc din greu pentru

a mă întreține, pe când tatăl tău te ajuta financiar....

– La naiba! Doar nu m-ai urât toți acești ani pentru așa ceva!

– Nu te-am urât nicio clipă. Încerc doar să punctez diferențele dintre noi. A trebuit întotdeauna să lupt și să mă zbat pentru ceea ce am vrut în viață, pe când la tine totul a fost mult mai simplu! Știu că întotdeauna ai știut să apreciezi tot ce-ai primit. Și, dintr-un motiv sau altul, m-ai făcut prietenul tău.

– Mi-a plăcut de tine întotdeauna.

– Erai încă de atunci ca un astru luminos și intram și eu în cercul de strălucire pe care personalitatea ta îl reflecta. Am avut chiar câteva succese personale. M-ai adus la căldura familiei tale, ai încurajat prietenia mea cu Mike și ai aprobat din toată inima căsătoria mea cu Diane.

– Ți-am spus, am ținut la tine.

– Parteneriatul cu Mike a fost un adevărat succes, ca să nu mai spun de căsătoria cu Diane.... o iubesc îngrozitor de mult.

– Ai dovedit-o cu prisosință în ultimele luni, comentă Reed disprețuitor.

– Reed! îl admonestă Darcy, cu blândețe.

Îl înțelegea foarte bine pe Chris. Ea însăși simțise că a fi admis în familia Hunter era ca și cum ar fi intrat într-un cerc magic.

– Vroiam ceva mai mult decât să fiu partenerul de afaceri

al lui Mike, prietenul tău și soțul Dianei; vroiam ceva care să fie numai al meu. Hotelul părea soluția perfectă.

– Este unul din cele mai luxoase și mai exclusiviste din zonă.

– Da, dar pentru a menține această poziție, trebuie bani. Știu că sună ridicol, dar este un adevăr. Am ajuns într-un impas chiar înainte de Crăciun și am fost nevoit să împrumut bani pe care nu i-aș fi putut înapoia decât cedând hotelul.

– Ai fi putut să-mi ceri mie banii!

– Nu! În niciun caz.

– De ce naiba?

– Pentru că era hotelul meu, accentuă Chris, încercând cu disperare să-i facă să înțeleagă de ce, în numele mândriei sale, n-ar fi putut cere bani pentru o afacere pe care o întreprinsese în nume propriu.

– Așa că.... ai preferat să primești bani vânzând informații pe care le aveai de la mine... comentă Reed dezgustat.

– Era mai bine, decât să cer bani de la tine.

– Mie nu mi se pare. Mă-ndoiesc că va mai exista cineva care să fie de părerea ta.

– Reed, nu e nevoie să spui și altcuiva, interveni Darcy.

– Așa e, ai dreptate, se arătă el de acord imediat, privindu-și cumnatul.

– Dar eu va trebui să spun. Așa cum am intrat în această situație îngrozitoare, tot așa trebuie să ies. Abia acum câteva zile mi-am dat seama că urmărești ceva. Când Maud a

telefonat, părea surprinsă de..... cât de apropiați sunteți, în timp ce la Londra aveați o legătură pur profesională. Trebuia să mă gândesc mai demult că vei suspecta ceva, dar uite că nu mi-a trecut prin minte.

– Erai prea preocupat de succesul tău?

– Nu mi-a plăcut ceea ce am făcut, Reed. Am fost abordat, aveam mare nevoie de bani și.....

– Ai fi putut refuza!

– Bineînțeles. Dar atunci aș fi pierdut hotelul, casa, poate și pe Diane. O iubesc atât de mult, repetă el cu voce tremurândă. Și acum, uite, oricum am pierdut-o.

– Nu neapărat.

Și Darcy și Chris își îndreptară privirile spre el. Nu mai era furios, dar în ochii lui verzi se citea regretul. Darcy înțelegea perfect; pentru el, cel mai groaznic coșmar devenise realitate: acela de a fi trădat de unul din cei mai buni prieteni ai săi. Pe de altă parte, chiar și cunoscându-l pe Chris doar de câteva zile, își dăduse seama cât de disperat fusese de acceptase jocul acela oribil.

– Ce vrei să spui? întrebă Chris.

– Sunt singurul afectat în toată această poveste și nu intenționez să spun altcuiva despre cele discutate acum. Sunt convins că Darcy este de aceeași părere. Ceea ce ai făcut nu este ilegal.....

– Ci dezgustător; am dilvulgat informații pe care mi le-ai încredințat fiind sigur că vor rămâne doar pentru mine.

– S-au pierdut doar câteva afaceri. Acum, este în pericol familia.

– De cât timp știi că eu sunt vinovatul?

Și Darcy se întreba același lucru. Acum, când Chris practic mărturisise, Reed nu se arătase surprins, ci doar dezamăgit – probabil, pentru faptul că bănuiala lui se adeverise.

– Aproape de când am venit, recunoscu el, privirea lui cerându-i iertare lui Darcy. Diane i-a spus într-o discuție lui Darcy că erau unele dificultăți financiare legate de hotel; când te-am întrebat pe tine cum merge afacerea, mi-ai spus că situația e grozavă și te gândești să te extinzi. Știu că Diane nu minte.

– Nu, confirmă și Chris. A fost întotdeauna deschisă și total cinstită.

– De ce naiba n-ai venit la mine? Doar de asta sunt familiile, să se ajute în momente de criză!

– Tu ai viața ta în Anglia....

– Era de-ajuns să-mi telefonezi.

– Era problema mea, nu a ta.

– Ești cel mai bun prieten al meu și soțul surorii mele; mi se par motive suficiente pentru a fi venit la mine.

– Și eu regret că n-am făcut-o. Și acum?

– Am așteptat intenționat ca mama să fie plecată ca să vin aici. Știi bine ce-ar însemna pentru ea să afle.

– N-am vrut să fac nimănui rău, cu atât mai puțin lui

Maud; a fost întotdeauna ca o mamă pentru mine.

– Cu siguranță, inima ei n-ar rezista la un asemenea șoc. Nu știm decât noi trei despre asta....

– Patru, se auzi vocea Dianei, care intra din vestibul. Am auzit tot.

– Diane.... gemu Chris, ridicându-se.

– M-am trezit când te-ai dat jos din pat. Păreai atât de supărat mai devreme, încât m-am îngrijorat când te-am văzut îmbrăcându-te și plecând fără să-mi spui unde. Așa că..... te-am urmărit. Mă bucur că am făcut-o.

– Diane... începu Reed pe un ton împăciuitor ce chema la rațiune.

– Ți-aș fi spus oricum, Diane, îl întrerupse Chris. N-aș fi putut să-ți ascund așa ceva.

Darcy începuse să se simtă jenată; era de-acum o chestiune intimă între soț și soție, care trebuia rezolvată numai între ei doi. Privi întrebător spre Reed și acesta reacționă imediat.

– Darcy și cu mine mergem din nou la culcare. Vreau doar să știți că, în ceea ce ne privește pe noi, ceea ce s-a discutat aici nu va fi niciodată spus mai departe.

– Mulțumesc, spuse Diane, cu ochii umezi de lacrimi.

– Chris, te așteaptă în mod necondiționat un împrumut, oricând vrei să-l iei. Să nu spui că nu-l vrei. Ți-aș oferi suma aceasta blestemată, dar știu bine că n-ai accepta; se pot face formalitățile pentru împrumut după toate regulile legii.

Darcy nu spuse nimic și, odată ajunși în dormitor, îl privi îngrijorată pe Reed până ce acesta se dezbrăcă și se așeză în pat lângă ea, apoi îl ținu strâns la pieptul ei, sperând să-i aline suferința.

– Sperasem..... am încercat să nu cred.....

Apoi tăcu, sub apăsarea unei emoții mult prea mare.

– N-a vrut să-ți facă rău, Reed.

– Știu.

– Crezi că.... Diane va rămâne cu el?

– Da, veni răspunsul fără ezitare. Îl iubește.

– Iar tu îl vei ajuta.

– Ceea ce povestea asta mi-a arătat clar, este că indiferent dacă vreau sau nu, am o responsabilitate față de familie. Nu sunt slabi, ci doar cu obișnuitele slăbiciuni omenești. Ca tot unitar, suntem de neînvins, însă separat.... Trebuie să mă mut înapoi aici.

Darcy își dăduse seama de când veniseră că Reed avea nevoie de familie tot atât de mult cât familia avea nevoie de el. Episodul cu Chris nu făcuse decât să confirme asta.

Dar..... ce-avea să se întâmple cu ea?

Capitolul 9

Darcy apreciase întotdeauna bunătatea părinților ei și-i iubise, dar parcă niciodată mai mult decât în acel weekend, copleșită de toată dragostea și răsfățul lor. Îi vizitase rar în ultimele șapte luni, căci familiaritatea locurilor îi readucea mult prea viu în memorie amintiri de care vroia să scape. În definitiv, acesta fusese motivul pentru care plecase la Londra, ca să uite de Jayne și..... de Jason.

Dar, întorcându-se singură din America, simțise nevoia să-și revadă părinții și căldura căminului o atrăsese irezistibil.

Era o diferență uriașă între liniștea și tihna din casa părinților ei și continua agitație din familia Hunter. Nu preferai una celeilalte, atât doar că erau diferite.

Și ea se simțea alta după călătoria cu Reed. N-ar fi putut spune cu precizie cum se schimbase, dar știa sigur că acum

nu mai simțea nevoia să fugă de ceea ce-i era neplăcut; învățase să facă față oricărei situații.

Cu Jason se-ntâlni când era la cumpărături cu mama ei. Aceasta aproape intră în panică, dar Darcy luă inițiativa și-l invită la o cafea. Jason ezită, apoi acceptă, deși fără plăcere.

Era prima dată când se întâlneau după aproape un an și deși la început se simțiseră oarecum stânjeniți, sfârșiseră prin a discuta deschis, astfel încât, când se despărțiră, Darcy era sigură că scăpase de cel puțin o fantomă a trecutului.

Se întoarse la Londra, pregătită să accepte orice hotărâre a lui Reed.

Acesta, la insistențele ei, rămăsese cu familia, urmând să-și petreacă weekendul cu ei.

Când ajunse la serviciu luni dimineață, el nu era în birou. De fapt, nu avusese nicio veste de la el și nici nu știa dacă se întorsese în țară, dar începu să sorteze corespondența, ca de obicei, presupunând că urma să sosească și el mai târziu.

– Cum ai reușit să te bronzezi așa? Se presupune că ar fi trebuit să și lucrezi.

Darcy ridică privirea și-l întâmpină pe Marc cu un zâmbet.

– N-a trebuit să lucrez tot timpul.....

– Nu? Doar Reed n-o fi comis fapta de neiertat de a-mi fi furat iubita, nu-i așa?

Se așezase comod pe marginea biroului ei, privind-o atent. Dincolo de tonul lui glumeț și de sclipirea jucăușă a ochilor lui albaștri, întrebarea avea ceva ciudat de serios.

"Furat" nu era chiar cuvântul potrivit pentru modul în care evoluaseră lucrurile, dar, în mare, Marc surprinsese ideea, ceea ce o făcu să roșească.

– Dar tu, cu câte modele te-ai întâlnit în lipsa mea?

– Cu una sau două, dar nu schimba subiectul.

– Nu mi se pare că aș fi făcut-o.

Cum Darcy continua să-și îndrepte atenția spre teancul de scrisori care o așteptau, Marc îi prinse bărbia, ridicându-i fața spre el.

– Ba da, știi foarte bine că da. Darcy, ce s-a întâmplat....

– Când veți termina să vă priviți adânc în ochi, poate veți începe să și lucrați! se auzi vocea lui Reed.

Părea furios și era ca și cum scena care i se prezentase intrând în birou fusese picătura care umplea paharul întâmplărilor din zilele trecute.

Ca de obicei, Marc era de un calm imperturbabil.

– Îți vine să crezi că tocmai verificam dacă Darcy și-a pus amândouă lentilele?

– Nu!

După care trânti ușa de la intrare cu atâta forță, încât Darcy pur și simplu tresări.

– Reed, eu....

– Chiar n-ai nicio treabă? se adresă el furios celuilalt bărbat, ignorând-o total pe Darcy.

– Ba da, din belșug, răspunse Marc vesel, fără a schița vreo intenție de a se da jos de pe birou.

– Atunci, ți-aș fi foarte recunoscător dacă ai înceta să-mi seduci secretara și ți-ai vedea de treabă. Nu v-ați săturat unul de celălalt în weekend?

– Reed....

– Ei bine? se adresă el în continuare lui Marc, fără s-o ia în seamă.

– Poate un bărbat să se sature vreodată de o femeie ca Darcy? răspunse acesta provocator.

– Am fost în weekend....

– Darcy, draga mea, vorbi Marc pe un ton de reproș. Ce Dumnezeu, o doamnă nu spune imediat.....

– Taci, Marc. Nu mi se pare deloc nostim.

– Ba da, de unde stau eu, pare chiar foarte nostim.

– Reed! strigă ea, constatând că, într-o fracțiune de secundă, Reed îl înșfăcase pe Marc de cămașă și, ridicându-l de unde stătea, îl amenința cu pumnul, fețele lor, a lui Reed furioasă, iar a lui Marc ușor surprinsă de vehemența atacului, la doar câțiva centimetri distanță una de cealaltă. Reed, te rog, lasă-l jos, imploră ea, disperată.

– Îl trântesc jos de nu se vede dacă nu pleacă naibii de aici, spuse Reed cu dinții încleștați, dându-i încet drumul celuilalt.

– Bine, bine, plec. Darcy, ar fi trebuit să mă previi că a fost vorba de chiar atât de puțin de lucru.....

– Marc, îmi pare rău....

– Ei, nu-ți face griji, spuse el amuzându-se copios. Te

asigur că n-am de gând să mă arunc de la fereastra studioului.

– Nu uita că ești doar la etajul al doilea, îi reaminti ea sec.

– Vezi? N-ar folosi la nimic. În cel mai rău caz, mi-aș rupe un picior și le-aș lipsi pe celelalte femei frumoase de compania mea luni întregi.

– Ieși! ordonă Reed, deschizându-i ușa.

– Sună-mă când ești disponibilă, adăugă Marc când ajunse la ușă, făcându-i semn cu ochiul.

Darcy înțelegea bine că invitația lui provocatoare însemna doar că vroia să-l anunțe că nu fusese victima violenței lui Reed, odată rămasă singură cu acesta, numai că era normal ca Reed să decodifice mesajul cu totul diferit.... Categoric, Marc era un adevărat diavol.

– Cum naiba poți se mergi de la mine direct la el? izbucni Reed, imediat ce închise ușa.

– Am petrecut weekendul.....

– Crezi că am nevoie și de detalii?

– Reed, nu gândești clar.....

– Încerc nici să nu mă gândesc. Dar nu mi-e ușor.

Deși era la fel de furioasă ca el, încerca să se stăpânească, astfel încât să nu fie totul definitiv pierdut.

– Reed, indiferent de ceea ce-ți închipui despre mine și Marc, sau de ceea ce te-a făcut el să crezi, n-am petrecut weekendul cu el.

Incertitudinea aprinse o vagă scânteie de speranță în privirea lui.

– Te-am sunat în repetate rânduri în ultimele zile. N-ai fost acasă.

– Am fost acasă să-mi văd părinții; am stat tot weekendul acolo.

– Bine, dar tu nu mergi niciodată acasă la părinți.

– Nu e adevărat, Reed. Recunosc, merg destul de rar.

– O singură dată în decursul celor șapte luni de când lucrezi la mine.

– N-am numărat.....

– Eu, da!

– De ce?

– Te-ai văzut cu Jason?

Roșeața din obraji îi dădu răspunsul înaintea ei.

– Ne-am întâlnit.....

– Sunt în birou dacă ai nevoie de mine, o întrerupse el cu răceală. Altminteri, nu vreau să fiu deranjat.

Primul ei impuls a fost de a-l urma în birou, dar dac-ar fi făcut-o, n-ar fi știut ce să-i spună. Îi explicase în legătură cu Marc, dar n-ar fi știut cum să explice în ceea ce-l privea pe Jason.

Imediat ce Reed plecă în pauza de masă, Marc intră din nou în birou.

– Iată, a venit muntele la Mahomed.

– Ai, într-adevăr sensibilitatea unui munte.

– Nu mă învinovăți pe mine pentru incertitudinile lui Reed.

– Nu fi ridicol! Reed e omul cel mai sigur pe sine din câți cunosc.

– Cu excepția cazului când e vorba de tine.

– Ce naiba vrei să spui?

– Dacă vei avea vreodată timp, poate am să-ți explic.

– Ce tot vorbești? oftă ea obosită, fără să mai aibă răbdare pentru insinuările lui Marc.

– Vorbesc despre ceea ce simte Reed pentru tine.

– Tot nu înțeleg, încercă ea să pună capăt discuției.

– Ai devenit iubita lui și tot nu știi nimic despre sentimentele lui!

– Am.... începu ea, roșind puternic.

– Da...? o îndemnă el, ridicând ironic o sprânceană, așteptându-se ca ea să tăgăduiască. Dumnezeule, individul acesta așteaptă de luni de zile să facă dragoste cu tine și, când în sfârșit are ocazia, strică totul! Ei, dac-aș fi fost eu în locul lui..... Numai că tu nu mă iubești pe mine.

– Eu.....

– Nu-i frumos să spui minciuni.....

– De când ai devenit atât de înțelept și de atotștiutor?

– Nu ajută la nimic să-mi spui răutăți. Chiar și un prost cu totul lipsit de sensibilitate ca mine, își poate da seama că ești îndrăgostită de Reed.

– Și atunci, de ce ai ieșit cu mine dacă ți-ai dat seama de asta?

– Aș putea spune că am încercat să dau o mână de ajutor

într-un caz de dragoste adevărată și să-l determin pe Reed să acționeze, împins de gelozie și de disperare.... Dar aș minți. De fapt, încerc să profit de prostia unui alt bărbat!

Îi era imposibil să rămână furioasă pe acest individ care părea să nu ia niciodată pe nimeni și nimic în serios.

– Ești imposibil! Dacă aș avea puțină rațiune, te-aș ruga să pleci imediat.

– Da, dar atunci n-ai afla ce simte Reed pentru tine, căci este clar că n-are de gând să-ți spună el însuși.

– Știu deja, îi reamintesc de mama lui.

– Cum? izbucni el într-un hohot de râs.

– Nu e deloc amuzant.

– Reed a făcut în cele din urmă dragoste cu tine și apoi ți-a spus că-i amintești de mama lui?

– Bineînțeles că nu! Dar știu eu că faptul că uit îl irită la fel de mult ca ușoara scleroză a mamei lui.

– Nu știu ce s-a întâmplat în Florida, adică nu știu totul ..... În orice caz, aveam o impresie mai bună despre Reed și n-aș fi crezut că poate lăsa ca situația dintre voi să se deterioreze atât de mult.

– Iar ai venit? întrebă Reed tocmai intrând. Dacă vrei să flirtezi cu secretara mea, Marc, fă-o, dar nu consumând din timpul meu.

După care mai aruncă o privire plină de dispreț spre fața lividă a lui Darcy și intră furios în biroul lui.

– Are probleme familiale, nu-l lua în seamă, îl scuză Darcy.

– Ceva la orizont? întrebă el privindu-i ostentativ pântecul, deși plat.

– Marc, am făcut dragoste prima oară săptămâna trecută. Nu crezi că este prematur să discutăm despre așa ceva?

Se opri brusc, expresia de malițioasă satisfacție din privirea lui atrăgându-i atenția asupra gafei făcute.

– Da, am căzut în capcană. Te asigur, totuși, că nu la asta se gândește Reed acum.

– Prostii. Un bărbat se gândește întotdeauna la "asta", orice bărbat prin venele căruia curge sânge. Iar Reed are din belșug.

– Femei, sau sânge?

– Ambele.

– Știu că are multe aventuri, Marc. Dar te asigur că, momentan, este preocupat de cu totul altceva, nu de vreuna dintre iubitele sale.

O durea faptul că Reed nu-i spusese niciun cuvânt despre ce se întâmplase după plecarea ei, nici măcar dacă erau șanse ca mariajul dintre Chris și Diane să reziste. Tot așa cum nu amintise nimic nici de hotărârea lui de a se muta în Florida. Nu! Reed nu părea interesat decât de presupusa relație dintre ea și Marc.

– Hei, nu te mai încrunta, dacă nu vrei să faci riduri. Vrei să-mi vorbești despre criza familială a lui Reed?

– Nu, spuse ea categoric, îndulcindu-și refuzul cu un zâmbet.

– Mă așteptam, se strâmbă el, ridicându-se. Și acum, înapoi la lucru!

– Parcă vroiai să-mi spui ce simte Reed pentru mine.

– Vai, n-aș putea face așa ceva. Este împotriva codului etic al unui gentleman.

– Bine, dar tu nu ești un gentleman!

– Adevărat. Totuși, dacă Reed este atât de prost încât să nu spună singur ce are de spus, nu știu de ce aș face-o eu în locul lui. Nu pot, însă, să nu-ți dau un sfat, adăugă el, aplecându-se spre ea ca pentru a șopti ceva conspirativ.

– Spune.

– Seducție.

– Cum adică?

– Încep să cred că voi doi vă meritați unul pe celălalt, oftă el exasperat. Intră în biroul lui și dezbracă-te. Dacă nu face dragoste cu tine chiar în clipa aceea acolo, pe canapea, renunță la el și vino la mine!

– Și tu vei face dragoste cu mine? întrebă ea într-un hohot de râs.

– Da. Vezi că înțelegi repede când vrei?

– Dacă Reed mă vrea, va trebui să facă el primul pas.

– Mândria nu duce niciodată la ceva bun.

– Uneori, mândria e tot ce-ți mai rămâne.

– Capul sus, Darcy!

Spunând acestea, se aplecă și o sărută ușor pe buze. Darcy își îndreptă privirea instinctiv spre biroul lui Reed, dar, spre

surprinderea ei, după cum decursese toată dimineața, ușa nu se deschise în mijlocul acestei scene.

Răspunse zâmbetului plin de subînțeles al lui Marc cu un surâs care i se șterse de pe buze imediat ce acesta închise ușa.

Mândria. Dacă n-ar fi fost decât o problemă de mândrie, atunci n-ar fi ezitat o clipă să procedeze așa cum o sfătuise Marc. Dar între ei erau prea multe incertitudini.

Tot restul după-amiezii, Reed se comportă normal. Era în biroul lui cu un coleg când veni Samantha Duval. Darcy simți cum fiecare fibră i se încordează când femeia cu care Reed se întâlnea înainte de plecarea în Florida apăru plină de grație și eleganță, în fața biroului ei.

Ca toate celelalte femei cu care se întâlnea Reed, și aceasta avea un fizic perfect: păr roșcat bogat, ochi albaștri expresivi și plini de viață, buze roșii pline, ten impecabil și un corp pe care orice manechin l-ar fi invidiat. Bineînțeles că, lucrând în domeniul modei, era întotdeauna elegantă și..... Dumnezeule, până și vocea îi era sexy.

– Reed e ocupat momentan, dar.....

– Nu, nu vreau să-l deranjez. Am venit să-i aduc asta.

Puse pe biroul lui Darcy o cutie ca de pantofi. Așadar, femeia asta îi aducea și cadouri! Oare îi făcuse o prăjitură? Nu părea genul care să facă prăjituri.....

– Sunteți sigură că nu doriți să discutați cu el? Sun imediat în biroul lui.

– Nu, nu e nevoie. Reed ți-a dat medalionul? întrebă ea

brusc interesată, încruntându-se ușor.

– A fost cadou de ziua mea.

Ce supărător! De ce părea toată lumea interesată de inorogul ei?

– E superb. Ar trebui să-i vezi colecția..... Dar presupun că ai văzut-o deja.

– Poftim?

– N-are importanță..... Spune-i te rog lui Reed că a uitat acest pachet la mine când a venit mai devreme.

Ridică ușor mâna într-un gest de rămas-bun, apoi părăsi încăperea, lăsând în urma sa un parfum suav, abia perceptibil și tocmai prin asta atât de incitant.

Mai devreme? Adică în pauza de masă? Venea foarte probabil din patul Samanthei și avea tupeul să se arate scandalizat de flirtul lui Marc cu ea!

Asta era prea mult! Dacă Reed își închipuia că poate reveni liniștit la acea femeie după ceea ce se petrecuse între ei în Florida, se înșela. Doar nu era un trup de care să te folosești când ai chef; era timpul să afle că, pentru ea, nopțile de dragoste cu el însemnau o experiență pe care nu o va uita niciodată.

Furioasă, intră în biroul lui Reed fără să bată la ușă și-i trânti în față pachetul lăsat de Samantha, ignorând complet chipul uluit al bărbatului cu care discuta Reed.

– Pentru tine. Cu complimente din partea domnișoarei Samantha Duval, cea căreia i-ai făcut o vizită în pauza de

prânz.

– Darcy.....

– N-am terminat! continuă ea pe un ton furios, împingându-l înapoi când schiță gestul de a se ridica. Recunosc că nu cunosc regulile acestui tip de relație șef – secretară, dar.... Mă scuzați, se adresă ea către Roy Benedict, care tocmai își înăbușise o exclamație de mirare. V-am șocat?

– Ăă.... nu, deloc, o asigură bărbatul, jenat.

– Darcy.....

– Așa cum spuneam, chiar dacă nu sunt familiarizată cu astfel de relații, nu mă așteptam de la tine să te întorci la Samantha chiar azi. Toată ziua am pus proasta ta dispoziție pe seama problemelor pe care le ai în Florida, când de fapt era modul tău de a-mi spune că între noi totul s-a terminat. Vreau să-ți spun că m-am săturat să fiu tratată așa și m-am săturat de comentariile obscure făcute pe seama acestui colier blestemat pe care mi l-ai dat.

– Samantha?

– Da. Și, mai cu seamă, m-am săturat de tine, Reed Hunter! continuă ea, scoțându-și medalionul de la gât și trântindu-l pe birou, alături de cutie. Te iubesc. Da, te iubesc și te doresc, dar asta nu înseamnă că trebuie să accept relațiile tale cu alte femei, sau aroganța cu care m-ai tratat azi. Dacă tu crezi că am dreptate și că m-am înșelat în vreo privință și mă mai vrei, va trebui să vii după mine.

– Darcy!

– Vorbesc serios, Reed. Ești irascibil și arogant, dar eu tot te doresc. Dacă și tu mă dorești, va trebui să încetezi de a te mai întâlni cu Samantha, să mă găsești și să mă ceri în căsătorie. Cine știe, s-ar putea să accept!

Capitolul 10

Se făcuse de râs. Nimeni altcineva n-ar fi făcut o asemenea prostie.

Niciodată nu se purtase așa și nu ceruse cuiva ceva într-un mod atât de arogant! Probabil Reed avea să-și facă o părere și mai proastă despre ea.

Reed. Rămăsese înmărmurit, ca și când tot nu putea să creadă ce vedea și auzea. Va fi îngrozitor de furios pe ea pentru situație jenantă în care-l pusese în prezența partenerului său de afaceri. Din fericire, nu va ști unde s-o găsească.

– Poftim, spuse Marc, întinzându-i cana cu cafea îndulcită atât de mult, încât nu se putu abține să nu se strâmbe când luă, senină, prima înghițitură. Presupun că n-ai venit să facem dragoste.

– Nu. Mă ascund.

– De Reed?

– Da.

– Nu mi-am închipuit că poate deveni chiar atât de fioros la vederea unei femei dezbrăcate.

– Nu ți-am urmat sfatul, ci am făcut o criză de furie.

– Ai făcut tu așa ceva?

– Și-a petrecut pauza de prânz la Samantha Duval.

– Ești sigură?

– Mi-a spus chiar ea.

– Și Sammy nu e tipul de ticăloasă... șopti Marc mai mult pentru el. Ajută la ceva dacă spun că am cunoscut-o înaintea lui Reed?

– Mă ajută mai mult să-mi spui că e o târfă, chiar dacă nu e.

De fapt, individa chiar îi plăcuse; nu-i putea reproșa decât relația cu Reed.

– Bine, e o târfă. O seducătoare care....

– Nu, nu e așa. Dar e prea bună pentru Reed.

– Aici sunt de acord cu tine.

– Cum adică? izbucni ea, indignată.

– Orice femeie e prea bună pentru el. Este clar că individul este un prost.

– Nu e adevărat! Ah, ce fac?

– Te porți ca o femeie îndrăgostită. Furia iadului nu e nimic pe lângă furia unei femei. Dar ce anume ți-a spus

Samantha?

– Înainte sau după ce-a pus cutia cu prăjitura pe biroul meu? întrebă ea ironic.

– Prăjitură? Ce prăjitură?

Amănuntul acesta păru să-l deconecteze total pe Marc.

– Cea pe care a făcut-o pentru Reed. Cel puțin așa bănuiesc, că era o prăjitură înăuntru..... Nu....? întrebă ea cu voce stinsă, văzându-l pe Marc dând cu hotărâre din cap. Nu gătește.....

– Nu..... oricum, nu iese ceva comestibil. Mă întreb ce-o fi fost, totuși, în cutie.

– Sper că o bombă.

– Știu că a devenit o banalitate să spui unei femei că e frumoasă când se înfurie, dar tu chiar ești, Darcy. Pistruii de pe nas sunt mai pronunțați și.....

– Mi s-au găsit deja tot felul de asemănări cu personaje care mai de care mai puțin măgulitoare.

– Reed, nu-i așa?

– Da.

– Individul ăsta ar merita nota zero la diplomație. Personal, găsesc că acești pistrui sunt teribil de sexy. De fapt, tot așa consideră și Reed.

– Ar trebui să fii de partea mea, Marc.

– Nu sunt de partea nimănui, mai ales între o femeie la care țin foarte mult și partenerul meu de afaceri.

– Mercenarule.

– Așa e, recunoscu el, zâmbind. Darcy, e adevărat că Reed a stricat rău lucrurile, dar poate c-ar fi trebuit să-l lași să explice.

– Să explice? Mă întreb cum ar putea explica faptul că s-a dus la o femeie în pauza de masă și au făcut dragoste.

– Eu, de exemplu, știu cum aș explica, dar..... salvat de clopoțel, adăugă el când telefonul începu să sune. Alo, da! Ce mai faci?

Darcy se depărtă, pentru a-l lăsa să vorbească nestingherit, retrăgându-se lângă o fereastră prin care privea în gol.

Distrusese totul, în mod ireparabil, între ea și Reed. Poate exista totuși o explicație a vizitei lui la Samantha, deși îi era imposibil să se gândească la vreuna.

– Cred că nu merităm să faci vreun gest necugetat din cauza noastră, șopti Marc la urechea ei.

Terminase de vorbit la telefon și venise lângă ea, la fereastră, privind în jos spre strada pe care ea de fapt nici n-o vedea, absorbită cum era în gânduri.

– Am constatat că n-am tendințe sinucigașe.

Cu doi ani în urmă, fuseseră momente în care și-ar fi dorit să moară, dar mintea și trupul ei păreau să nu accepte ideea.

– Trebuie să plec, acum.

– Ce ai de gând să faci?

– Planul pe termen scurt: să merg acasă. Pe termen lung, să-mi caut un serviciu.

– Darcy....

Se întrerupse, întorcându-se spre ușa care tocmai se deschisese și în pragul căreia stătea Reed.

– Era timpul! spuse Marc pe un ton dojenitor. Abia am reușit s-o rețin să nu plece.

Darcy rămase parcă împietrită la vederea lui Reed, apoi îl privi acuzator pe Marc.

– I-ai spus că sunt aici?

– El a întrebat.

– Când?

– Acum câteva minute, la telefon.

Nu-și închipuise nicio clipă că Reed ar fi putut telefona și fusese atât de adâncită în gânduri, încât nu auzise nimic din convorbirea lui Marc.

– Trădătorule! îl acuză ea pe acesta, privind speriată spre Reed.

– Ai făcut dragoste cu Sammy în pauza de prânz? îl întrebă Marc curios, insensibil la furia lui Darcy.

– Asta ai crezut? se adresă Reed lui Darcy.

– Nu încerca să negi.

– Darcy, hai să mergem undeva unde să putem discuta liniștiți, sugeră el, privind ostentativ spre Marc, care asculta curios.

– Mă voi strădui să nu par jignit de remarca ta cu totul lipsită de politețe prin care insinuezi că m-ar interesa conversația voastră, spuse Marc pe un ton superior, luându-și jacheta din cuier. Și, cum mă-ndoiesc că ai putea-o

convinge pe Darcy să meargă undeva cu tine acum, Reed, vă las studioul meu la dispoziție. Un sfat..... adăugă el, înainte să iasă. Canapeaua de lângă perete e cea mai confortabilă. Și.... sper ca primul băiat să-mi poarte numele.

După care ieși fluierând.

– Oh, Doamne, se strâmbă Darcy, evitând privirea lui Reed. N-ar strica să-și mai cizeleze glumele.

Îl văzu de la fereastră pe Marc ridicând privirea spre ea și făcându-i semn cu mâna înainte de a urca într-un taxi. Cam asta fusese prietenia lui: o lăsase singură în gura lupului!

– Nu văd nimic nostim în ideea de a-mi dărui un copil, spuse el venind în spatele ei.

– Nu. Categoric n-ar fi amuzant.

– Darcy, nu vrei să te întorci și să mă privești?

Dacă ar fi făcut-o, i s-ar fi aruncat în brațe, ori așa ceva nu trebuia să se întâmple.

– Îmi pare rău pentru scena de mai devreme. N-am vrut să te pun într-o situație jenantă față de domnul Benedict.

– Nu?

– Nu!

– Nu m-am simțit deloc jenat.

– Presupun că v-ați amuzat copios de încurcătura emoțională a pretențiilor unei biete secretare legate de ceea ce a fost, în definitiv, doar un divertisment.

Reed o prinse de brațe și o întoarse cu fața spre el.

– Darcy, știi bine că n-a fost vorba de așa ceva între noi, că

relația noastră a însemnat mult mai mult.

– Oare? Nu mi-ai spus nimic despre Chris și Diane, te-ai dus imediat la o altă femeie.....

– Am fost mult prea furios pe tine când mi-ai spus că te-ai văzut cu Jason în weekend, asta după ce te găsisem cu Marc, dimineață!

– Am spus că m-am văzut cu Jason, nu că am făcut dragoste cu el.

– Nici eu n-am făcut dragoste cu Sammy în pauza de prânz.

– Ai fost la ea acasă....

– Ca să-i spun personal că relația noastră s-a încheiat. Îi datoram măcar atât. În cutie erau câteva lucruri de-ale mele care rămăseseră la ea în ultima lună.

– Bine, dar nu părea deloc tristă.

– La gândul că nu ne mai vedem? De ce-ar fi fost? Între ea și mine nu era vorba de iubire.

Darcy se îmbujoră. Îi spusese, în furia ei, că-l iubește? Da, îi spusese. Și acum, iată, venise după ea.

– Vreau să mă căsătoresc cu tine, desigur, dacă mă accepți. Te iubesc foarte mult, Darcy.

– Mă iubești?

– Avem încă multe lucruri de discutat, dar cred că toate pot aștepta până îmi răspunzi la cererea în căsătorie.

– Nu cred că a fost o cerere propriu-zisă, dar când o vei face, răspunsul e "da"! Oh, da.....

Îi înconjură gâtul cu brațele, încă nevenindu-i să creadă că visul i se împlinea tocmai acum, când credea că totul e iremediabil pierdut.

– Să mergem acasă la mine; te așteaptă un cadou.

– Mama mi-a spus să mă feresc întotdeauna de bărbați ca tine.

– E un cadou de logodnă. L-am pregătit acum câteva zile. Vroiam să te invit la cină în seara aceasta, să te cer în căsătorie la lumina lumânărilor și apoi să te țin în brațe toată noaptea. Dar, când te-am văzut în brațele lui Marc dimineață....

– Nu eram în brațele lui. A intuit că se-ntâmplase ceva între noi cât am fost plecați și încerca să afle detaliile.

– Iar tu refuzai să i le spui. Bietul Marc. Dar în felul lui, ține mult la tine. Mi-a spus că, dacă te mai fac vreodată să suferi, îmi rupe amândouă picioarele.

– Bine, dar n-are atâta forță!

– Asta așa e. Te iubesc, Darcy. Aceste câteva zile cât am fost fără tine m-am simțit de parcă îmi lipsea o parte din propriul trup. Am nevoie să fii permanent alături de mine.

– Mi-ai spus că nu voi mai putea lucra pentru tine.

– Din gelozie.

– Față de cine?

– Darcy, înțelege că, până azi, nu știam ce simți pentru mine. Vroiam să te cer în căsătorie, dar nu știam dacă accepți sau nu. La naiba, te întâlneai cu Marc înainte să mergem în Florida. Nu vroiam să te știu în apropierea lui.

– Este doar un prieten. Întotdeauna a fost așa.

– Dar este bărbat, și încă unul foarte atrăgător, după câte am auzit.... în cele mai multe cazuri, de la el însuși. M-am simțit atras de tine încă din prima seară în care te-am văzut. Nu, nu e chiar adevărat ce spun; a fost mult mai mult decât o simplă atracție. Ani de zile am avut exemplul părinților și......

– Știu că te irită faptul că mi se întâmplă să uit tot felul de lucruri, dar voi încerca să....

– Nu, nu înțelegi, Darcy. Ani de zile l-am observat atent pe tatăl meu: o adora pe mama tocmai pentru că este așa cum este, nu în ciuda acestui fapt. E foarte greu acum să mai găsești o femeie căreia să simți că-i oferi protecție. Poate suna demodat, dar asta simt: simt nevoia să te protejez. Același lucru îl simțea și tata față de mama. Toți o adorăm, pur și simplu, pe mama. Este cea mai fermecătoare femeie din câte cunosc. Sau, cel puțin, era. Acum, tu ești pe primul loc în inima mea, Darcy.

– În ziua când mama ta a venit în Anglia, păreai exasperat de amândouă: și de ea, și de mine.

– Eram enervat pentru că Marc mă invitase la petrecerea surpriză pe care o organiza pentru tine și, pe de altă parte, venirea mamei îmi strica planul de a te invita la cină. În ziua aceea eram furios pe toată lumea. Nici a doua zi n-a fost mai bine; mi-am închipuit că petrecuseși întreaga noapte cu Marc. Știam că nu era momentul cel mai potrivit să-mi cunoști familia, dar trebuia să te iau cumva de lângă Marc. Mi-am dat

seama că ai mei te-au cam stresat.

– Nu, nu e bine spus. De când am avut acea cădere nervoasă, mi-e greu să mă acomodez într-un grup.

– Iar familia mea pare mai degrabă o ceată dezlănțuită.

– Sunt toți foarte drăguți. Nu ideea de familie mă intimidează, ci aceea de grup în sine. Dar sunt pe cale de a-mi reveni. Cât despre propria mea familie, am mers la ei atât de rar din cauza amintirilor legate de acele locuri. Dar curând, nici ele nu mă vor mai speria atât de tare.

– Neștiind nimic din cele întâmplate la bancă, am presupus că starea ta emotivă era cauzată de relația cu un bărbat – acel Jason – și am hotărât să-ți las timp pentru a te reface.

– Reed, cred că ar trebui să știi ceva în legătură cu Jason.

– Nu mă interesează decât că a fost atât de prost, încât nu și-a dat seama ce femeie minunată ești. Cu atât mai bine pentru mine! Dar vreau să revenim puțin la familia mea. Îți place cu adevărat?

Subiectul "Jason" nu era epuizat și trebuia clarificat, dar deocamdată urmărea firul gândurilor lui Reed.

– Foarte mult. Și părinții mei sunt oameni foarte buni. Vei vedea când îi vei cunoaște.

– Să știi că Marc are dreptate: sunt un prost. Am luat reținerea ta de a vorbi despre familie drept preferința de a fi singură. Apoi, de la povestea cu Chris, mi-am dat seama că nu poate fi așa, că există legături extrem de puternice. Am

așteptat momentul ca mama să fie plecată ca să merg acolo, să văd despre ce e vorba. De asemenea, vroiam să te iau de lângă Marc, fie și pentru câteva zile. E foarte atrăgător, ticălosul....

– Ți-am spus, țin la el ca la un prieten.

– A făcut un joc periculos, întâlnindu-se cu tine.

– Are un umor foarte acid. Fără îndoială, într-o bună zi se va îndrăgosti și el, ca noi toți ceilalți.

– O compătimesc deja pe biata fată.

– Mie mi se pare mai degrabă de invidiat.

– Darcy!

– Vroiam doar să spun că Marc are o capacitate foarte mare de a iubi, pe care o ține foarte bine sub control. Cred că, dincolo de fațeta lui frivolă, se ascunde o sensibilitate deosebită.

– Înseamnă că e un actor mai bun decât cred. Ei, destul despre el.

– Vorbeai despre Florida.

– Doream mult să-ți placă familia mea, să te obișnuiești cu ei puțin câte puțin....

– Să mă acomodez lent.....

– Da, numai că în loc de așa ceva, ai aterizat în mijlocul lor ca o bucățică apetisantă pentru o haită de lupi.

– E cam exagerat ce spui, Reed. De altfel, este exact ce-mi trebuia pentru a mă scoate din lumea în care mă retrăsesem.

– Un fel de tratament de șoc, vrei să spui.

– De altfel, Rupert mi-a spus că trebuie să înfrunt realitatea. E adevărat, am venit la Londra, dar și aici m-am înconjurat de o realitate oarecum falsă, epurată de orice ar fi putut cauza neplăcere. De fapt, nici nu trăiam cu adevărat, Reed.

– Și acum?

– Cred că am ajuns să trăiesc pe deplin.

– Așa mi s-a părut și mie când ai intrat azi în birou și ai spus exact ce gândeai. Dacă înainte alegeai întotdeauna calea pasivă, refuzând orice luptă, azi ai fost ca o leoaică. Dacă eram singur, aș fi făcut dragoste cu tine chiar acolo. Roy mă consideră cel mai mare ticălos!

– Îl vom invita la nuntă.

– Asta înseamnă că vrei într-adevăr să te măriți cu mine?

– Ai spus că sunt o leoaică. Așadar, ești al meu și te voi păstra pentru mine.

– Cred că m-ar linșa acasă, dacă nu te-ai căsători cu mine. Toți sunt de părere că ești minunată. De altfel, am instrucțiuni stricte să nu cumva să mă întorc acasă fără tine.

– Ce fac Chris și Diane?

– Traumatizați, dar temelia legăturii lor rezistă. I-am împrumutat banii Dianei și ea va deveni partenerul de afaceri al lui Chris. Se vor descurca.

Darcy își simțea inima pe punctul de a exploda de atâta dragoste și mândrie pentru bărbatul care știuse să procedeze cu diplomație pentru a-și ajuta prietenul lăsându-i intactă

mândria.

– Chris a insistat să spună și celorlalți, fapt pentru care-l admir.

– Și cum au reacționat?

– Suntem o familie, Darcy. Ferească Dumnezeu ca unul dintre noi să fie în pericol!

– Abia aștept să fiu și eu inclusă în acest cerc de căldură și de iubire.

– Familia mea vei fi tu, Darcy, întotdeauna pe primul loc.

Știa deja acest lucru și era convinsă de dragostea lui, acum, când aflase cât timp o așteptase, tocmai el al cărui punct forte nu era în niciun caz răbdarea. Lucrurile se lămuriseră încet-încet, dar rămânea încă unul care, oricât de neplăcut, trebuia abordat.

– Ce s-a întâmplat? întrebă el, văzându-i privirea brusc întunecată.

– Trebuie să discutăm despre Jason.

– Nu e important, Darcy.

– Nu ți-am spus tot în legătură cu el, insistă ea. Știi că am lucrat pentru scurt timp la o familie – un bărbat văduv cu trei copii.

– Jason?

– Da.

– A încercat să profite de tine?

– Nu! În niciun caz. De fapt.... nu lucram pentru el.

– Trăiai acolo, cu el?

– Da.

– Bine, dar.....

– Am fost virgină când am făcut dragoste cu tine. Ți-am explicat de ce. Eu..... conducerea băncii nu m-a dat afară cât timp am avut acea cădere psihică, eram clasată ca bolnavă. Abia după un an am fost în stare să intru din nou acolo..... și am ieșit după două minute. Nu puteam suporta să mă aflu la locul acelei întâmplări. Am început să fac plimbări lungi..... simțeam nevoia să povestesc cuiva, dar pesemne toată lumea era deja sătulă de povestea mea.

– Sunt convins că nu-i adevărat.

– Poate..... Apoi, într-o zi când mă plimbam în jurul lacului în parc, am văzut-o pe Vicky, fiica mai mare a lui Jayne. Avea atunci zece ani și nu mi s-a părut normal să fie singură. Am vorbit cu ea și am aflat că bunica ei, care se mutase să aibă grijă de toți de când.... de când se întâmplase nenorocirea..... căzuse și-și fracturase șoldul și era încă în spital. Tatăl lor trebuia să meargă la lucru, așa că Vicky împreună cu sora și fratele ei mai mici rămâneau singuri acasă.

– Înseamnă că Jason e....

– Soțul lui Jayne.

Îl privi drept în ochi, așteptându-se s-o condamne și el, așa cum făcuseră atâția oameni după ce se mutase în casa familiei Summers ca să aibă grijă de cei trei copii și de tatăl lor.

Reed o cuprinse imediat în brațe, strângând-o la piept.

– Scumpa mea.... Biata de tine....

– A început imediat bârfa, au fost speculații cum că poate aveam o relație și înainte de moartea lui Jayne, povești de acest gen. Nu, nu avusesem nicio relație înainte.

– Sunt convins.

– Încercam să ignorăm aceste comentarii, știam că nu sunt adevărate. Și apoi, într-o noapte, Jason a spus că, din moment ce lumea și așa crede că suntem amanți, de ce n-am fi cu adevărat..... Este un bărbat destul de atrăgător..... un om cumsecade..... și m-am simțit obligată.....

– Ah, Darcy!

De data aceasta, lacrimile lui Reed se amstecau cu ale ei, în timp ce o strângea cu disperare la piept.

– A încercat.... N-a putut. Apoi am plâns împreună; situația devenise atât de penibilă, încât nici nu ne mai puteam privi în ochi. Încercam să ne ascundem față de copii, dar începuseră să simtă tensiunea dintre noi, așa că am fost de acord când a propus să aducă pe altcineva până vine mama lui din spital.

– Și când te-ai întâlnit cu el acum....?

– Mi-a spus că a cunoscut o femeie drăguță, care se împacă bine cu copiii și că în curând se vor căsători. Sigur, nu e ca Jayne, dar ține la ea.

– Mă bucur mult pentru el. Și pentru tine.

– Îmi era atât de teamă să-ți povestesc.... N-aș fi suportat

să fii dezgustat de ceea ce am făcut.

– Nimic din ceea ce faci tu nu mă poate dezgusta, cu atât mai puțin ce-ai încercat să faci pentru Jason. Te iubesc încă și mai mult, dacă acest lucru e posibil.

– Ține-mă în brațe, Reed. Ține-mă strâns.

– Pentru tot restul vieții.

– Ce faci, Reed? protestă ea când el îi acoperi ochii cu mâinile.

– Ai puțină răbdare.

Veniseră acasă la Reed și acesta o conducea printr-o încăpere.

– Gata! anunță el satisfăcut, lăsând-o să deschidă ochii.

Dură câteva secunde până când Darcy se acomodă cu lumina slabă provenind de la o vitrină spre care porni imediat, atrasă ca de un magnet.

Sute de inorogi – din sticlă, lemn, ghips – fiecare din ei, diferit, umpleau vitrina.

– Am avut întotdeauna o pasiune pentru inorogi, explică el venind în spatele ei și, cuprinzându-i talia cu brațele, își lipi obrazul de al ei. Fiecare astfel de făptură este frumoasă,

unică, magică – exact ca femeia pe care o iubesc. Nu puteam oferi acest dar decât unei singure femei. Tu te asemeni atât de mult cu inorogul, dar ești reală..... Îmi dai voie?

Îi puse colierul pe care i-l dăduse furioasă înapoi, în jurul gâtului.

– Te rog.

– Nici acum n-ai încredere în darul meu?

Acum știa că îi dăduse nu numai acea superbă figurină, ci și toată dragostea și visurile lui.

– Te iubesc, Reed.

– Este tot ce mi-am dorit vreodată.

Se priviră lung în ochi și legământul lor pe toată viața nu mai avea nevoie de cuvinte.

– Mai am ceva pentru tine.

– N-am nevoie decât de tine, Reed.

– S-ar putea să ai nevoie din când în când și de ce-ți dau eu.

– Ce este?

Privirea lui amuzată o avertiza deja că pusese ceva la cale.

Reed aprinse lumina și întinse spre ea un pachet luat de pe o măsuță.

– Deschide-l.

– Ah, Reed!

Darcy se înecă de râs privind înăuntrul cutiei.

– Îți place?

– E minunat.

Râdea în continuare, scoțând pantoful din sticlă migălos lucrat de mâna unui maestru.

– Intenționez să-l iau ori de câte ori ieșim la restaurant.

– Prințul meu!

Îl cuprinse cu brațele, mulându-și trupul de al lui.

– Nu cred că s-ar încadra chiar într-un basm ceea ce simt eu acum.....

– Să mergem în pat.

– Vezi? Știam eu că ești făcută pentru mine!

– Darcy?

– Hmm.

– Cât de mult mă iubești?

– Doar m-am mutat în America pentru tine.

– Da, da, și ai devenit mătușa gemenilor Lindei și ai lui Wade, celor doi copii ai lui Mike și ai Mariei, copilului și jumătate al Dianei și al lui Chris, știu..... Dar, spune-mi, cât de mult mă iubești?

– De ce?

– Răspunde-mi.

– Depinde.

– De ce?

– Dacă vrei să obții ceva, sau urmează o invitație de a merge acasă, direct în pat.

– Ambele.

– În acest caz, te iubesc foarte mult.

– Perfect.

– Reed?

– Hmm.

– Au trecut cinci minute de când m-ai întrebat; aștept invitația.

– Plecăm imediat ce plătești cina.

– Eu? Crezi că ești interesant?

– Oricum, n-aș putea să fiu atât de interesant cum ești tu cu gălușca asta.

– "Gălușca" este fiul sau fiica noastră.

– Știu și deja îl, sau o iubesc. Mă bucur că ai uitat să iei pilulele.

– Nu eu am uitat, tu trebuia să te ocupi de asta.... Și să nu-ți închipui că dacă ai făcut această diversiune, am să uit că n-ai portmoneul la tine.

– Dacă nu mi-ai fi supus bietul trup la fel de fel de plăceri nerușinate, chiar înainte de a pleca, nu l-aș fi uitat acasă.

– Te plângi?

– Dumnezeule, nu! Acum, nimeni nu poate spune că nu lupți pentru ceea ce-ți dorești.

– Nu lupt decât pentru bărbatul care crede în inorogi și

pantofiori din sticlă și care m-a făcut și pe mine să cred în așa ceva.

– Spui cele mai afurisite lucruri. Să plecăm repede de aici.

– Da, Reed.

– Vreau să repeți asta exact așa când ajungem acasă.

– Da, Reed.

– Exact așa, Darcy.

– Imediat ce achit nota de plată.

– Darcy?

– Hmm?

– Ai amândoi pantofii?

– Dacă nu, sunt sigură că te vei ocupa tu.

– Dorința ta este ordin.

– Adevărat?

– Darcy!

– Da, Reed.

Sfârșit